a b ¶ Quoꝝ noīa in ꝑmo cita/torio exprimat impetrator: nec locus fraudi forſitā relinqua/tur: ſi circa ea poſſit libere variari. Idem in eodem. Si actor contra reū ſuper pluri/bus ꝑſonatibus litteras īpe/trat ad diuerſos nō valēt lit/tere nec ꝓceſſus earum. ⁊ reo ꝯdēnabit in expēſis ⁊ idem in reo ꝯueniēte vel recōueniē/te actorem eodē durāte iudi/cio. h. d. Io. an. ca. III

g D Iſpēdia litiū equitatis h compendio volētes qua poſ/ſumus induſtria coartare: ſta/i tutū fe. re. greg. pape. ix. ꝑ de. k no. ſup hoc editū amplian/l tes. ¶ Decernimus: vt ſi qs contra alium plures ꝑſona/les mouere voluerit queſtio/nes: non ad diuerſos iudices m ſed ad eoſdem ſup omnibus n huiuſmōi queſtionibus lr̃as o p ſtudeat impetrare. Qui ve/q ro contrariū fecerit: omni cō/modo careat lr̃aꝝ: nec ꝓceſ/r ſus habit᷎ valeat ꝑ eaſdē: ali/

quare reſtricta fuit ad quattuor: dic ꝙ arbitraria: quia eq̄ potuit reſtringi ad plus ⁊ ad minus. poſſet reddi ſi/militudinaria quam habes. s̄. de conſang. ⁊ affi. nō de/bet. Dico tamen ſm Berñ. ꝙ ſuper re indiuiſibili puta iudicio cōmuni diuidundo fami. her. ⁊ ſi poſſunt per ge/neralem clauſu/lam vltra quat/tuor euocari ad iudicium. Item omnes vltra il/los quattuor qui ius habent in re poſſunt agere vel defendere ꝓ ſuo iure corā illo iu/dice. Arg. s̄. de re iudi. cū ſup. s̄. de offi. dele. ſup eo. Ar. ī. de elec. c. j. a ¶ Quoꝝ. Scʒ illorum quos in/tendit ꝯuenire ꝑ clauſulam. ⁊ de/bet expreſſio in actis ſcribi: de ꝓba. quoniam contra. ⁊ dixerūt quidā ſcʒ Inno. ꝙ in q̄/libet citatione illoꝝ debeant oīa noīa exꝑmi: ſatis pōt dici ꝙ ſufficit exꝑmi in citatione eius qui primo citat̃ ⁊ ſcribant̃ in actꝭ: vt. s̄. dixi ſm Hoſtieñ. vel ſm Bar. ſatis eſt ꝙ ſcribant̃ in actis licet in ꝑmo citatorio non ſcribant̃: q̄ iam ceſſat variatio: qꝺ ſatis credo: q̄ſi hec lr̃a dicere velit ꝙ anteq̄ʒ fiat citatio nomina exꝑmēda ſunt illoꝝ quattuor: ⁊ credo tutius ꝙ fiat hec expreſſio in prima citatione que fit auctoritate reſcripti: etiam ſi fiat de expreſſis in eo. licet alij contradicētes ꝙ ſufficit ꝙ fiat in ꝑma citatiōe alterius illoꝝ quattuor: ſed ſm

Queſtio hoc nō eſt plene fraudibus ꝓuiſuʒ. Et ſi q̄rat̃ an de nō expꝛſſis conuenire poſſit ꝑuſq̄ʒ cōueniat expꝛſſum: eſt di/cendū ꝙ ſic: q̄ donare liberare ⁊ remittere pōt niſi for/te in fraude expꝛſſiſſet ſm formā decre. s̄. e. ſedes. ⁊ h̄ te/net Bar. in q̄ſtiōe veneriali q̄ incipit: Aliquis imperra/uit. ſed pone. quattuor expꝛſſit: poſtea mutat vnam ex ꝑſonis. vel neminem expꝛſſit: poſtea alterū cōuenit: ni/hil excipit̃. querit̃ an valeat indictū: ⁊ videt̃ ꝙ ſic: quia hec exceptio dilatoria eſt vt dici conſueuit de exceptio/nibus duaꝝ dietarū. s̄. eo. nōnulli. Itē q̄ multa fieri ꝓ/hibent̃ ⁊c̄. de regu. ad apoſtolicā. ꝯtriū dico ſm Berñ. q̄ ſi noīa in primo citatorio vel ī actis fuerūt expꝛſſa tē/pore debito: ꝑinde eſt ac ſi in reſcripto fuiſſent expꝛſſa: ſi nō fuerūt expꝛſſa tēꝑe debito: ꝑinde eſt ac ſi non fuiſſet ibi clauſula. vnde cū reſcripta non extendant̃ ad alias res vel ꝑſonas. de offi. dele. ꝑ. ⁊. g. dico ꝙ etiā ſi nō excl/ꝑlat̃ nō valet iudiciū. b ¶ Nomia. Et cognominia: vel certas circūlocutiōes. s̄. de teſti. licet ex quadā. ⁊. ff. ſi cer. pe. l. certū. vt euitet̃ equiuocatio. s̄. eo. ſignificāte. ⁊. c. q̄ nōnulli. Io. c ¶ Fraudi. Cui occurrēdū ē. ī. ꝺ re/nuncia. c. ij. cū ſi. d ¶ Ea. ſ. nomia. e ¶ Poſſit. Im/petrator. f ¶ Variari. No. variatione ⁊ incōſtantiā reprobari. alibi ꝑmittit̃: qꝺ dic vt plene dixi. ī. de regu. iur. qꝺ ſemel. ⁊ no. ꝑ hāc lr̃aʒ: ꝙ ꝑ lr̃as generales ad ob/tinenda beneficia: ex quo aliquid ſpecificauit ſine prote/ſtatione. ſi ſuccumbat ad aliud trāſire nō poterit: q̄ ꝑ/inde eſt ac ſi in reſcripto fuiſſet expꝛſſum illud bñficium quod optauit. ī. de ꝯceſ. ꝑben. q̄ cunctis. quod ſane in/telligas ſm id quod habes. eo. ti. ne captande. Io. an.

Diuiſio g D Iſpendia. ¶ Diuidit̃ in duas ꝑtes. In ꝑma po/nit̃ cā ꝯſtitutiōis. In ſcđa ibi: Decernimus. ipſa

ꝯſtitutio: in qua duo facit. Nam ꝑmo ꝓuidet de acto/re: ⁊ contrafacienti triplicem penam imponit. Secūdo ibi: Reus quoqꝫ. ꝓuidet de reo in quo vnum caſum ex/cipiens predictam penam repetit Io. an. g ¶ Diſpen/dia. Vocatur autem diſpendium longum ⁊ inutile: cō/pendium autem breue ⁊ vtile. ad idem de accu. q̄li/ter ⁊ qñ. ij. ad fi. Io. an. Diſpēdiū Cōpēdiū

h ¶ Qua poſſu/mus. Ad idē. s̄. in ꝓemio huius libri: ⁊ h̄ ſufficit. xliij. di. epheſijs. xlvij. di. c. vlti. i ¶ Gregorij pa/pe. Hec eſt vera lr̃a: ⁊ loquit̃ ꝺ de ci. s̄. eo. ti. c. vl. q̄/dā oli habebant Inno. papā. iij. ⁊ male Io. an. k ¶ Amplian/tes. Ampliauit in eo ꝙ ſtatuit ꝙ proceſſus non valeat: ⁊ in eo ꝙ ſtatuit de reo. nam hec in decre. q̄ nonnulli. expꝛſſa non fuerant. l ¶ Perſonales. q̄ſi ſecus in realibus. xxv di. q̄lis. ff. de iudi. cū ꝑtor. ⁊ pōt eē rō diuerſitatis: q̄ ꝑſonales alteri/us nature ſunt q̄ʒ reales: ⁊ facilius expediunt̃: q̄ ſepi᷎ fit inde inſtrumentū vel ſcriptura. Argu. ff. de eden. l. ſi legatū. ⁊ cōit̃ ꝑue ſunt ꝑſonales q̄ſtiōes. reales ꝟo ma/gne. Itē in vna petitiōe ꝓ pluribꝫ ꝑſonalibꝫ actiōibus agere pōt cuiuſlibet aſſignata cā. C. de anna. excep. ſi ex multis. s̄. de libel. obla. c. vlt. ſm Ber. verior eſt rō ſm modernos: q̄re aliud in ꝑſonalibꝫ aliud in realibus: q̄ due diete q̄ olim dabant̃ ꝑ decre. s̄. eo. nōnulli. vel vna q̄ dat̃ hodie ꝑ decre. ī. eo. ſtatutū. ſeruata ipius modera/tiōe cōputant̃ a finibus dioceſis vbi ſita ē res qñ agit̃ reali. s̄. eo. dilectus. ij. ꝯtingeret ēt ꝙ qs nō poſſit ꝯueni/ri ſuꝑ pluribus realibus corā eodē iudice: cū res eſſent adinuicē remote: ſʒ in ꝑſonalibꝫ cōputant̃ a finibꝫ dioč. vbi hʒ domiciliū. vñ ſuꝑ oībꝫ ad vnū iudicē cōmodius īpetrant̃: ⁊ ideo in iſtis aliud q̄ʒ in illis: ſed forte iſta rō ceſſat hodie ꝑ decre. ī. eo. ſtatutū. ⁊ dic vt ibi dixi in. §. cū ꝟo. in glo. oliʒ dicebamus. m ¶ Suꝑ oibus. Sʒ ſi reus appellauerit ſuꝑ vna ꝑſonali: iudex nō poterit ꝓ/cedere in alia ꝑma non finita: cū ſuſpectus ſit illi. s̄. de ap. ad hec. ſi in vna ēt non eſt cōmodius agere ſub vno q̄ʒ ſub diuerſis: ⁊ ſic dānoſa videt̃ cōſtitutio hec acto/ri. ſʒ pōt dici ſm Ber. ꝙ iniq̄tas iudicꝭ q̄ ꝓperā ꝓceſſit nō facit ꝙ reus ꝓpter h̄ corā alio iudice poſſit trahi ⁊ ſi bi īputet q̄ talem obtinuit iudicē: ⁊ expectet actor donec appellatōis cā ſit finita: q̄ ſi ꝓnūciata fuerit iuſta actor poſtmodū ſtudeat aliū iudicē īpetrare: al's ſi fuerit iniu/ſta ꝓcedet in alijs. ⁊ idē videt̃ ꝺ alijs īpedimētꝭ re ñ ite/gra Io. n ¶ Queſtiōibꝫ. ⁊ ſic ad eoſdē ⁊ ñ ad diuerſos dʒ lr̃as īpetrare. etiā vna lite finita ſm Ber. lʒ q̄dā ꝯdi/cētes ꝙ hec ꝯſtitutō ⁊ illa q̄ nōnulli: itelligūt̃ qñ actor trahit reū ad diuerſos iudices: vl' vna pēdēte corā vno. o ¶ Impetrare. Quid ſi coram delegato ꝯuenit ſuꝑ vna: corā ordinario ſuꝑ alia: de h̄. s̄. eo. c. vl. in glo. ſec᷎. p ¶ Fecerit. Cū effectu vtendo. ſ. pluribus lr̃is: quia ſi vnicis tm̄ vteret̃ bene valebit ꝓceſſus habitus per eaſ/dem ſm Innocē. Io. an. q ¶ Omni. Alias omnium. r ¶ Valeat ꝑ eaſdem. In hoc ampliauit ſtatutum: q̄ nōnulli. ſʒ pone ꝓceſſum fuit corā diuerſis iudicibus ⁊

nihil exceptū.nūq̄d valebit ſnīa vel ꝓceſſus:Videt̄ ꝙ ſic:quia hoc eſt bn̄ficiū ꝑſonale ꝑ qꝺ etiā alteri nō p̄iu/dicat̄.de regula.ad aplīcā.ſ3 verius eſt ſm Ber.ꝙ ꝓceſſus nō valet ꝑ hanc litterā:al's nil videt̄ addere hec cō ſtitutio illi decre.quia nōnulli. ⁊ hoc idem tenet Inno. ⁊ dicit ꝑ curiam obſeruari.

a ¶ Expenſis. Et in dānis.ſ. eo.c.vlti.Jo.an.

b ¶ Legitimis. De h̄ dic.ij.q.j.in p̄mis.de do.⁊ cō tu.finē.⁊ h̄ eſt generale vt fatigās aduerſariū in expenſis puniat̄.ſ. de pe. calumniā. de reſcrip.cete℞. cum ſimilibus.

c ¶ Durāte.q̄li/ter habeat fieri reconuentio. no. ſ.de mu.peti.c.j ⁊.ij.Jo.an.

d ¶ Obnoxiu3. etiam actione re/ali ſm Bern̄.

e ¶ Vel conuē/tionis. Forte po/nit hec duo ver/ba:q2 ſi ꝯueniat̄ actor vna ⁊ eadē ſnīa d3 cauſa terminari:ſi ꝯueniat̄ reus tunc pōt prius terminari prima q̄ ſcd̄a:ꝓbat̄ h̄.ſ.de mu.peti.c.j.⁊ de or.cog.cū dilectus.Vl' forte vtroq3 caſu vna ſnīa termināda eſt:⁊ ſemꝑ eodē durāte iudicio coram eodē iudice agendū eſt:quo finito corā alio q2 tūc nō poſſet reus agere corā p̄mo delegato cū finita ſit iuriſdictio q̄3tum ad cognitionē.ſ.de of.deleg.q̄rētī.an āt corā ordinario recōuenire poſſit eūdē eo durāte iudicio.dubitat̄ ⁊ videt̄ ꝙ ſic:cū h̄ dicat lr̄a.lr̄as maluerit ipetrare:vn̄ ſolū de delegato loq̄ videt̄.ſ3 q2 eadē rō eſt vtrobiq3 idē ius videt̄ eſſe debere ſm Ber. Vl' forte nō ē eadē rō:q2 iuriſdictio ordinaria fauorabilis eſt ⁊ extraordinaria odioſa:⁊ ideo aliud in ordīario dici poſſet:ad hoc facit qꝺ

Addicio tenet Inno.ſ.c.vlti.(Idē Archiꝺ. S3 fortiter ꝯ̄dicit auc̄.⁊ ꝯſequēter.C.de ſen.⁊ inter. Fateor locū eē autentice.Sed nego penam huius decre.habere locū.ita ꝙ teneret proceſſus ſi non hoc exciperet actor.Jo.an.)

f ¶ Lr̄as.Forte ē talis cā q̄ nō cadit in cognitionē delegati ſine ſpāli mādato pape.vj.q.iiij.ſi ep̄s.ſ.de con ſtr.vti.vel inuti.c.j.⁊.ij.ſ.de reſti.in integ.c.pen̄t.alias eūi quare oneraret ſe in lr̄is impetrandis:quia ꝑ lr̄as actoris pōt ſuū expedire negociū Jo.an.

Expire q̄d ſignificet

g ¶ Experiri:Id eſt agere:q2 in recōuētiōe eius reus ſit actor.con cor.ſ.de cau.poſ.paſtoralis.alibi ponit̄ ꝓ defendere.ſ.

Addicio de iude.c.j.(⁊.xiij.di.q̄ iure. Jo.an.)

h ¶ Recuſare. Ab initio anq̄3 in eos ꝯſenſerit ſm Ber. vel ex ſupuenīēte cauſa.de offi.delega.inſinuante.⁊ pēdente ſuſpicionis cognitiōe quā ꝓponit reus contra iudicem impetratum ab actore iudex non procedet in reconuētionis cauſa ꝑ litteras impetratas ꝑ reum:quia ſi contrarium diceret̄ facile eēt deludere huic conſtitutioni ſm Inno.

i ¶ Simili pena.Superius expreſſa in actore.ſ. vt litteris careat:ꝓceſſus non valeat:⁊ in expēſis condēnetur.ꝑ quē autem fiat talis condemnatio:no.ſ.co.ti.c.

...as reo ſi eū ꝑ ipſas fatigaue/ a b rit in expenſis legitimis con/dēnādus. ¶ Reus q̄3 ſi co/ c dē durāte iudicio actorē ſibi d obnoxiū duxerit recōuentio/ e nis bn̄ficio vel ꝯuentionis ſi f contra eū lr̄as impetrare maluerit:de iure ſuo debet apꝺ g eoſdem iudices experiri:niſi h eos vt ſuſpectos poterit recu i ſare:ſimili pena ſi ꝯ̄ hoc fecerit puniendus. Bonifacius viij.

Receptus per lr̄as facultatis:ſi ad recipientes ſpectabat receptio ipſorum ⁊ non pape auctoritate ītelligit̄ eſſe receptus:niſi in litteri alīud eſſet expreſſum. Si autē receptio nō ſpectabat ad eos:tūc apoſtolica auctoritate dicit̄ receptus.hoc dicit. Joh̄.an.

k Cum aliqui/ **ca.IIII** bus recipiēdi aliquem in canonicū alicui⁹ eccl'ie:nō l obſtantibus eiuſdem eccleſie m priuilegijs conſuetudinibus n o vel ſtatutis:iuramento ꝯfir/matione apoſtolica vel qua/ p cūq3 firmitate alia roboratis q ꝑ noſtras lr̄as ꝯcedimus fa/ r cultatem:ſi canonicorū rece/ptio alias in ipſa eccleſia non s ſpectat ad eos quibus hmōi lr̄e dirigunt̄:ſed ex ea℞ viri/ t bus recipiūt ptātē:is q̄ recipit̄ auctoritate apoſtolica di/noſcitur eſſe receptus. ¶ Si vero canonico℞ receptio ali/ v as pertineat ad eoſdem non apoſtolica:ſed recipientiū cē/...

Cum vlti.(Hic vt in vlti.glo.Jo.an.

Cum aliquibus. ¶ Duo ſunt dicta principalia. Diuiſio Scōm ibi:Si vero.Due ſunt ꝑtes que patent.Jo.an.

k ¶ Cum aliquibus.Fuit tracta de extrauaganti Alexā. que incipiebat:contingit. Sed ante omnia quero ad quid expediat ſcire quod dicit hec decreta.expedit. ꝓpt̄ id quod habes.ī.de p̄ben.hi qui auctoritate. ⁊ de conceſ.p̄bē. ca.vi.℣.vel eos. emanauit aūt ad declarationē eorum quo no.Inno.⁊ Hoſtieñ.ꝺ lr̄is facultat̄.ſ. de p̄bē.relatum. ⁊ cū poſt.ſ.eo.c. vltra duas char/tas.℣.quid ſi papa.⁊.℣.ſed pone ꝙ abbati.

l ¶ Eiuſdem eccleſie. Ad quam recipitur.

m ¶ Conſuetudinibus.Que ſeruande ſunt ī.de preben.cum in eccleſijs Jo.an.

n ¶ Statutis. Nota capl'm eccl'ie poſſe facere ſtatutū dūmō ſit licitū: vt.ī.de ℣bo.ſig.ꝯſtitutionē.vbi de h̄. ⁊ ꝯcor.ſ.de ꝯſti. cum omnes.

o ¶ Confirmatiōe apoſtolica.Quid operetur confirmatio:notat̄.xvij.q.iiij.frater. ⁊.ſ. de conceſ.p̄ben.quia diuerſitatem.

p ¶ Firmitate alia.Puta vinculo pene cui ſe ſtatuentes ſpontanee obligauerunt:vel forte per ſuperiorem ipſis ſtatutis appoſito vel confirmatione legati:vel alterius ſuꝑioris vel alia ſimili.

q ¶ Concedimus facultatem. No.verbum:q2 ſi preciperet omni caſu diceretur apoſtolica auctoritate receptus. Et nota ꝙ per hanc formam cum dirigitur eis ad quos ſpectat collatio que hic vocatur receptio: non dicitur grauata eccleſia.adeo ꝙ locum habeat decre.ſ.eo. mandatum. ⁊.ī.eo.c.penulti.in fi.quia aliud eſt concedere facultatem:⁊ aliud p̄cipere.xiiij.q.j.quod p̄cipit̄.ad idē.ſ.de arbi. cum olim.ff.manda.l.ij. in fi.

r ¶ Receptio. Sumitur hic receptio non pro inſtallatione:ſed pro collatione que ius confert. ad idem.ī.de preben.cum in eccleſijs.Jo.an.

s ¶ Ad eos. In quibuſdam enim eccleſijs canōicorum receptio ⁊ prebendarum collatio ad ſolum ſpectat epiſcopum vel prelatum tm̄:in quibuſdam ad ſolum capitulum vel conuentum:in quibuſdam cōmuniter ad vtrūq3.hoc probatur.ſ.de elect̄.cum in eccleſia.ī.ne ſe. va.c.vno.de regula.c.vlti.

t ¶ Poteſtatē. Recipiēdi illum in canonicum.

v ¶ Ad eoſdem.Tm̄ intelligo: quid ſi communiter ad eos ⁊ alios:adhuc idem credo ꝙ in primo caſu cum iſti poteſtatem recipiant ex viribus litterarum:nam quod prius facere ſoli non poterāt modo pn̄t. Et de cōmuni nullus recte dicit:hoc meum eſt.xij.q.j.§.vlti.⁊.q.ij.qui manumittit̄.⁊ arg.ff.de ſerui.vrba.p̄dio.l.ſi pariete.ibi:quia volens non ſolu3 dn̄s eſt.⁊ facit.ī.de p̄bē.cum in illis in fi.(Vide ꝙ dicā ī.de ℣bo.ſig.c.vlti.ſup.℣.tuo℞.Jo.an.) Addicio

a ſeḋ auctoritate receptus: niſi b c ꝙ eũ auctoritate noſtra reciperent: in noſtris litteris ca d ueretur expreſſe. Idem. Reſcriptum papale quod concedit ꝓmoto retentionem priorum beneficiorum vſq₃ ad beneplacitũ pape extinguit morte pape: ſecus ſi ibi dicatur vſq₃ ad beneplacitum apo. ſe. nec intelligitur tale reſcriptum de beneficijs prius nõ canonice detentis. hoc dicit. Joh. an. ca. V

e SI gratioſe f tibi a romano g pontifice concedatur: vt h beneficia que tempore tue pro i motionis obtinebas: poſſes k vſq₃ ad ſue voluntatis beneplacitum retinere: huius gra l tia per eius obitum: per que₃ ipſius beneplacitum omnino m extinguitur: eoipſo expirat. n Secus autem ſi vſq₃ ad o apo. ſe. bñplacitũ gratia ꝯcedaẽ pdicta: tunc eñ quia ſe p des ipa non moritur durabit q perpetuo niſi a ſucceſſore fuerit reuocata. Pretextu vero talis conceſſionis que debet: r cu₃ ſit ambitioſa reſtringi: ea s t ſolu₃ beneficia que canonice

a Receptus. Si ĝ recipiaẽ poſtea alẽ auctẽ aplica: ſcõs ⁊ nõ primus primo vacantẽ pbendaꝝ habebit: vt ꝗ. de pbẽ. hi qui. Jo. an. b Niſi. Iſtud fuit additũ quod nõ erat in extrauaganti decre. ꝯtingit. c Auctoritate noſtra. Tunc ergo licet ad eos ꝑtineat receptio aplica dicitur auctoritate receptus. d Expſſe. ſic ꝗ. eo. duobus in fine. ꝗ. de pben. ſi motu proprio in fine.

Diuiſio

Si gratio. Diuidiẽ: quia ponit diſtinctionem bimembrẽ. ⁊ ſcõ₃ mẽbꝝ pſequiẽ ibi: Secus. ⁊ circa vtrũq₃ determinat caſum dubiũ ibi: Pretextu vo Jo. an.

e Si gratioſe. Habuit ãt ortũ hec decreẽ. ab extrauagãte Clemẽtis: que incipiebat: vt petitioni tue cõgrue ſatiſfiat. ⁊ ibi Clemens nõ diſtinguebat: ſed ſimpliciter dicebat: ꝙ ſi papa hãc gratiam ꝯceſſerit vſq₃ ad ſue voluntatis beneplacitũ: ꝙ ꝑ eius obitũ nõ expirabat grã. Ar. legis dicẽt ꝙ vſuffructus relictus mihi q̃diu titius remãſerit in furore nõ extinguiẽ mortuo titio priuſq₃ ad ſanã mẽtẽ reuertaẽ: ꝓ eo ꝙ vſq₃ ad omne tpus vite mei vſufructuarij poterat ſi mihi ſupuixiſſet nõ fieri ſane mentis. C. de vſufruc. l. ambiguitatẽ. ſic videbaẽ dicẽdũ in caſu ꝓpoſito: q: papa ſi ſupuixiſſet poterat nõ mutaſſe voluntatẽ: ergo nõ expiraret grã. Urbanus aũt contrariũ rñderat vel dicebat. ſ. ꝙ expirabat in ſua extrauagãti que incipiebat ſignificaſti nob. hic Bonifacius diſtinguendo veritatẽ exprimit ⁊ declarat. qḋ no. Hoſtieñ. ꝭ. de pcar. c. vlti. ⁊ Uin. ḋ elec. c. dudũ. ij. in vl. glo. ⁊ Abbas ibidẽ Jo. an. f Gratioſe. In hoc fuit gratia: plura beneficia ſimul tenere nõ poterat. vñ ſi primũ curatũ erat: ⁊ ſcõm curatũ poſt receptã poſſeſſionẽ ſecũdi ſtatim vacat primũ. xxi. q. ij. ſiq̃s iam. ꝭ. de pben. de multa. vel exquo ꝑ eum ſtat q̃ minus poſſeſſionẽ haberet. ꝗ. de pbẽ. lic₃. ij. niſi in caſu. ꝗ. de pbẽ. ſi tibi. ſi ꝓmouebaẽ in epm poſt ꝯſecrationẽ vel poſt decurſum tps de ꝯſecrãdis epis vacabũt priora beneficia. ꝭ. de elecẽ. cum in cũctis. eſt ergo grã vt donec volũtas eius durauerit: beneficia ipa nõ vacẽt Jo. an. g A romano põtifice. Qui ſolus ſiḃ cõditiõe ⁊ ad tps ſicut vult põt bñficia ⁊ platuras ꝯferre. vij. q. j. paſtoralis. ꝭ. de fili. pſbyte. veniẽs. ⁊ in his q̃ vult eſt ꝓ ratione voluntas. inſtiẽ. de iure naẽ. §. ſed qḋ principi. alius autẽ hoc non poteſt. j. q. ij. [illegible]plo. vij. q. j. q̃uis. lxx. diſ. ſanctoꝝ. lv. diſ. precepta. nec eñ moribus noſtris expedit tpales habere filios. ff. de adop. lega. l. eſt queſitum. nec actus legitimi ⁊c̃. ꝗ. de regu. iur. actus. h Beneficia. Large ponitur. ⁊ no. ꝙ [illegible]cit beneficia non dicit fructus beneficiorum: vt. ꝗ. de preben. ſi tibi cõceſſo. hoc dico vt denotem ꝙ hic beneficia non vacent: ibi tamen vacant: vt ibi dicam. i Promotionis. Forte in epiſcopum. Joh. an. k Sue. Sc₃ romani pontificis. ⁊ concor. ꝭ. eo. litteris. vbi per clauſulam: niſi per nos ⁊c̃. non intelligitur dignitas ſed perſona ſcribentis. l Per quem. Ratio Jo. an. m Extinguitur. Concor. ꝗ. ne ſede vacan. c. vno in fine. ſic etiam crimina morte extinguuntur. xxiij. di. quorundam. ⁊ ꝗ. de hereti. accuſatus. §. ſi vero in fine. preterq₃ in caſibus. nota. in dicto. ca. quorundam. ⁊. xxiij. q. ij. in ſumma. Jo. an. n Expirat. Expirante igitur papa expirat hec gratia. ⁊ concorda. ff. loca. l. iiij. vbi dicitur ꝙ locatio vel precarium per te mihi conceſſum q̃ꝫdiu voles obitu tuo finiẽ. ad hoc ſignatur contrarium. ꝭ. de precar. c. vlti. ⁊. ff. de precar. cum precarium. §. j. vbi dicitur ꝙ precarium non finitur morte concedentis: ſed ibi ſimpliciter factũ fuerat precarium non adiecta aliqua conditione vel termino: vt notatur in predicta decre. vlt. de precar. Item contra: nonne voluntas pape durare intelligitur donec mutata probatur. ꝭ. de bap. ⁊ eius effec. maiores. etiam poſt mortẽ. xxv. di. qualis. ſed illa in his que ſalutẽ anime reſpiciunt. Item valde contradicit predicta. l. ambiguitatem. C. de vſufruc. per que iura tenebat abbas opinionem Clementis. ꝭ. de elecẽ. dudum. ij. in fine. ſed in lege illa eſt fauor qui ampliandus eſt: hic odium qḋ eſt reſtringendum: vt hic in fine. Uel verius redire vel non redire ad ſanam mentem non erat in voluntate morientis: ſed hic reuocare ⁊ non reuocare gratiam erat in voluntate morientis: exquo ergo adiecit donec volã: perinde eſt ac ſi dixiſſet: donec moriar: niſi prius reuocauero. Jo. an. o Apoſtolice ſedis. Nota ergo ꝙ aliud eſt cum ſcribit perſona: aliud cum ſcribit dignitas: ſicut aliud eſt cum ſcribitur perſone: aliud cũ ſcribitur dignitati. ꝭ. de offi. delega. quoniam. ꝗ. eo. c. vlti. ⁊. ꝗ. de priuileg. ne aliqui. p Moriẽ. ſic. xij. q. ij. liberti. ij. non eñ põt eẽ nulla. xxiij. q. j. pudenda. quia dñs ꝓ eo orauit. de bap. maiores in princi. xxj. di. §. j. ad fi.

Differũt pſona et dignitas

q Perpetuo: Id ẽ donec vixerit ille cui fuit grã conceſſa. ad idẽ. ff. ꝓ ſocio. l. j. vbi de hoc. Et nota ꝙ ſicut priuilegium perſonale ex parte eius cui conceditur extinguitur cum perſona. vij. q. j. petiſti. ſic priuilegium perſonale ex parte concedentis extinguitur cum ipo cõcedente vt hic: ⁊ ſic de vtroq₃ poteſt intelligi. ꝗ. de regu. iur. priuilegium. vt ibi dixi. priuilegium autem reale ex parte concedentis cum concedente non extinguitur: vt hic. r Reſtringi. Quia odia reſtringi ⁊ fauores cõuenit ampliari. ꝗ. de regu. iur. odia. cum ſuis concordantijs. s Beneficia. Nota per hoc ꝙ hic. ꝭ. in princi. dicit beneficia in plurali: videtur ꝙ quis ſimul plura poſſit habere beneficia: de hoc dicam. ꝗ. c. ij. t Canonice. Nil enim noui iuris in beneficijs illis tribuit hec diſpenſatio: ſed vetus conſeruat ⁊ prorogat: ⁊ probatur hoc. ꝭ. de elecẽ. dudum. ij. in fine. ſicut de innouatione dicitur. ꝭ. de priuileg. ex parte. ⁊. c. quia intentionis. (⁊ de confir. vti. vel inuti. c. cum dilectus.)

Nõ priuilegiũ pſonale ⁊ reale

obtines:potes licite retinere.

Idem. Vacatio ꝑ moꝛtē et vacatio ꝑ renūciationē ſunt diuerſa:⁊ ideo in lr̄is ad bn̄ficia impetratis vno expꝛeſſo nō vēit reliquū. h.d. Jo.an.

Suſceptum ab ca. VI

a apo.ſe.mandatū vt ab aliq̄ beneficij qd̄ obtinet reſi/ b gnatione recepta:ip̄m alteri cōferas et aſſignes:adiplere c non potes ſi ille anteq̄ reſi/ d gnet rebus eximatur huma/ e nis. Cum non ꝑ reſignatio/ f nem vacauerit ſed ꝑ moꝛtem: niſi de intentione mandan/ g tis aliud appareret expꝛeſſe. ¶ Si duo ſuꝑ eodē bn̄ficio h lr̄as impetrēt:ꝑmo eoꝝ ꝑ illi/ i us obituz q̄ tenebat:ſcd̄o ve/ k ro ꝑ ceſſionē eiuſdem:ip̄m ꝓ l ponente vacare. Secundus. (cum beneficiū ip̄m ceſſione m non moꝛte vacauerit) debet n ꝑmo in ipſius aſſecutione ꝑ/ ferri. Idē. Licet ignoꝛans beneficiū ſibi collatum in impetratione alterius illius mē/ tionem non fecerit valent lit/ tere:alteꝝ tn̄ eliget ſi de iure ſimul teneri non poſſint. Johannes an. ca. VII

Gratia quam ſuꝑ bene/ o ficio a ſede apo. te impetraſſe p ꝓponis:vitioſa reputari non debet:q̄uis d̄ alio beneficio q ab epiſcopo tuo antea tibi ab r ſenti ⁊ ignoꝛanti collato nul/ s lam (tempoꝛe impetrationis neſcires) feceris mentionem.

Diuiſio

Suſceptū. ¶ Sunt duo dicta ꝑncipalia. Scd̄m ibi:Si duo. Et ꝑma ps tria facit:ponit dictuz ⁊ rōnē reddit ibi:Cū ꝟo. Tertio determiāt vel caſum ex/ cipit ibi:Niſi. Scd̄a ps decidit caſuz dubium rōnē in/ terſerēs ibi:Cū beneficiū. Et incipe ꝯſtructū ibi:Non potes. Johā.an. Emanauit autē ad declarationez eoꝝ q̄ no. Hoſti. ſ. de offi. delega. ex parte. j. a ¶ Apoſtolica ſede. Idem ſi ab alio q̄ h̄ mādare poſſet:puta legato q̄ ad hoc h̄ret ſpāle mandatū: al's legat⁹ h̄ non pōt: vt. j. de offi. leg. c. pe. §. ꝓhibe mus. b ¶ Alteri. Expꝛeſſo vl' nō expꝛeſſo nō curo:lz interdū ſit diffe/ rētia:vt. j. de offi. deleg. is cui. ⁊ j. de ꝑben. is cui. c ¶ Ille. Qui bn̄ ficiuz obtinebat. d ¶ Humanis. Ar. ꝯ. j. de offi. de leg. ſi delegat⁹. j. rn̄. Sol'. de ꝓꝑa ſignificatione vocabuli abeſſe dicit' qui nō eſt in rebus humanis. ff. de verbo. ſig. litteris. §. fi. non ſic in ꝓpꝛia ſignificatiōe dicit' renūciaſſe:vt. j. dicā:q̄ moꝛtuus ē cuz renūciatio ſit volūtaria:illa coacta:ideo ſecus ⁊ ſtrictiſ/ ſime fit interꝑtatio in reſcriptis ad beneficia. j. de ꝑben. q̄uis. j. ⁊ ꝯcoꝛ. ad h̄. ff. de libe. ⁊ poſthu. l. cōmodiſſime. e ¶ Cum vero. rō Jo.an. f ¶ Per moꝛtez. Et in his foꝛma mandati diligenter eſt ſeruanda. j. de ꝑben. cui de nō. g ¶ Expꝛeſſe. Quia expꝛeſſit ſe velle beneficiuz tali conferri reſignatione: vel quocūq̄ modo vacaue/ rit. ⁊ fac. ſ. eo. c. ij. ⁊ j. d̄ ꝑbē. ſi motu ꝓꝑo Jo. h ¶ Primo. Ex hoc videbat' debere ꝑferri:vt. j. eo. tibi qui. ⁊ j. de ꝑben. eum cui. ſed nō eſt ita:q: lz ille poſterioꝛ ſit tē/ poꝛe:iure tn̄ eſt potioꝛ. eo qd̄ veꝝ dixit. ꝑmus autē fal/ ſum. ⁊ eadez rōne dico q̄ poſito q̄ nullus impetrauerit ſcd̄o bn̄ficiū illud qd̄ nō debebit' impetrāti q̄ falſum ſic expꝛeſſit:nihil em̄ ad rubꝛū impetratio ſecūdi:quia ſi ius habuiſſet in bn̄ficio ꝑmus ꝑ ſupueniētē impetrationez ſine ꝑꝛogatiua illud ꝑdere nō potuiſſet. ⁊ eſt ſile. ſ. de eo qui cog. ꝯſang. vxo. ſue. diſcretionē. i ¶ Qui tene/ bat. Accipe. j. illud aſſerente vacare:al's ꝓponente. k ¶ Eiuſdē. ſ. q̄ tenebat. l ¶ Scd̄s. qui deceſſiōe:al's ceſſatōe dixit. m ¶ Nō moꝛte. Nota ergo q̄ aliud eſt cedere aliud decedere. ad idem. j. de ꝑbē. q̄uis tibi. ⁊ j. de verbo. ſig. c. vlt. ſz nōne renūciās quo ad eccl'az ha/ bet' ꝓ moꝛtuo:vt. vij. q. j. §. ecce in q̄bus. ſic ⁊ vir ab vx/ oꝛe iudicio eccleſie ſeꝑatus q̄tum ad ip̄az ꝓ moꝛtuo re putat'. xxxiij. q. ij. §. j. ſicut ⁊ monachus moꝛtuus repu/ tat' mundo. xvj. q. j. placuit. ij. Sol'. dicit lex q̄ ꝑ fictio/ nē iuris veritas nō ꝯfundit' nec delet'. C. de iur. dot'. in rebus in ꝑn. licet igit' renunciās quo ad ip̄am eccleſiam fingat' moꝛtuus:tn̄ moꝛtuus nō eſt. nec idē eſt ꝑ omnia in eo qd̄ in moꝛtuo. nā talis etiā d̄ nouo poſſet ad eccle/ ſiam reaſſumi. ſ. de renun. ex tranſmiſſa. quod in moꝛ/

Dr̄ia inter cedere ⁊ decedere

tuo eſſe nō poſſet:bn̄ ergo dicit Jo. qui no. in ꝑdicto. c. placuit. xvj. q. j. q̄ nunq̄ moꝛs ciuilis naturali compa/ ratur niſi in caſibus expꝛeſſis in iure. ad hoc optime. ff. de verbo. obliga. ex ea pte. §. in inſulā. ⁊ ff. de dona. in/ ter vi. ⁊ vxo. l. ſed ſi moꝛs. Et lz alias in beneficijs lar/ ga fiat interpꝛe/ tatio:in litter' be neficialibus que ambitioſe repu/ tant' fiat ſtricta: vt. j. de ꝑben. q̄uis. j. itelligemus ſtricte de naturali moꝛte ꝓut ver/ bum ſonat. ⁊ ad/ de quod dicam. j. de ꝑbē. q̄uis. ij. n ¶ Preferri. Nō ꝯꝑ illa regula q̄ dicit:Qui ꝑ/ oꝛ eſt tempꝛe:po/ tioꝛ ē iure. ad qd̄ facit. j. eo. tibi q̄. ⁊ de ꝑbē. cū cui. intelligit' cū vtri/ uſq̄ par eſt cau/ ſa:vt. ff. de regu. iur. quotiēs vtri/ uſq̄. ⁊ dicaz. j. de reg. iur. qui ꝑoꝛ. ſi autē potioꝛ eſt cauſa poſterioꝛis pꝛioꝛ erit in iure vt hic. ⁊ j. de ꝑben. hi qui. ⁊ c. ſi a ſede. ff. de pꝛiuile. cre/ di. l. pꝛiuilegia. C. qui potio. in pigno. habe. l. vlti.

Qn̄ moꝛs ciuil' cōpa rat' natu/ rali.

Gratiam. ¶ Pꝛimo ponit dictum ⁊ ſui cauſam. Secundo ſoluit dubium emergens ibi:Vtrūq̄. Do. o ¶ Sede ap. Idē ſi ab alio:⁊ facit ad hoc. j. de offi. le/ ga. c. vlti. p ¶ Vitioſa. Eſt em̄ gr̄a vitioſa qn̄ in im/ petratione beneficij ſubticet' aliquod bn̄ficiū q̄tūcūq̄ modicum:vt. j. de ꝑben. ſi motu ꝓpꝛio. niſi foꝛte pꝛopꝛio ſuo motu papa beneficium conferret vt ibi. hinc eſt q̄ expꝛeſſio beneficij diſpenſationem non operetur:ſed hoc ſolum q̄ littere ſurrepticie non dicuntur: vt eo. ti. non poteſt in fi. (Ita ⁊ hic licet ignoꝛantia pꝛobabilis excu ſet a vitio ſurreptionis:non tamen diſpenſat contra cō cilium de multa. de pꝛebē. Jo. mo.) q ¶ Antea. Quia ſi poſt nulla fuiſſet dubitatio. r ¶ Ignoꝛanti. Idem intelligo de ſciente anteq̄ acceptet vel ratā habeat col/ lationem eandem. cum em̄ ante hoc beneficium ſuum dici non poſſit:non neceſſe eſt de ipſo fieri mentionem. j. de pꝛeben. ſi tibi abſenti. Et nota ex hac decre. ⁊ illa: q̄ beneficia eccleſiaſtica licite conferuntur abſenti. Si/ mile in ꝓcuratoꝛe qui conſtituitur etiam abſens:vt. j. de ꝓcurato. licet. ⁊ ff. de ꝓcura. l. j. in fi. ſed hic foꝛte ꝓcu/ ratoꝛ pꝛeſens habens mandatum ad talia ratum habu erat ⁊ accep[illegible]erat:per id quod dicit in fi. retinere. vel dic q̄ in beneficijs vel litteris ad beneficia impetran/ dis nihil debet taceri quod poſſit mouere animum con cedentis:etiam de tali beneficio anteq̄ acceptet debet facere ment[illegible]nem. ad hoc. ſ. eo. in noſtra. ⁊ j. de ꝑben. q̄uis. j. ⁊ c. ſi motu. maxime cum habeat ius ad rem. j. de conceſ. ꝑben. c. vlt. ⁊ in pꝛedicta decre. ſi tibi. (Et nu do conſenſu conſtituat ſibi ius in re q̄ non facit vaca/ tionem expectans qui tamen id tenetur expꝛimere:vt pꝛedicta decre. in noſtra Jo.an.) s ¶ Neſcires. Diuinare em̄ nō tenebat':q: id humanū

Diuiſio

Qn̄ gr̄a vitioſa eſt.

Additio

Additio

a ❡ Utrūqꝫ tamē ſi talia ſint beneficia que ſimul neque/ b ant de iure teneri habere non c d potes:ſed eligas quod ex eis malueris retinere. ❡ Idem.

Si reſtituat̃ quis ad gratias reuocatã:ſine alterius ꝑiudicio intelligit̃ reſtitutus:vn/ de alteri ante reſtitutionē im petranti ꝓferri nō debet.hoc dicit Jo.an. ca.VIII

Diuiſio

e Quãuis is cuius gratia per quam mandabat̃ in cer/ f ta eccleſia ꝓuideri ſibi de be/ g neficio ꝓxime vacaturo per h nos fuerat reuocata reſtitua/

nō eſt.s̃.vt eccle.bene.vt noſtrum Jo.an. a ❡ Utrū/ qꝫ tamen.Scꝫ impetratum a papa.⁊ collatum ab epõ. b ❡ De iure teneri.Sꝫ q̃ ſunt hec bñficia q̃ ñ poſſunt ſimul de iure teneri:ſuꝑ hoc vide in Spe.ti.de legato.§. reſtat.v.illḋ ãt.Poſſet dici ſm Inno.q̇ h̃ tenet de elec. dudũ.de ꝑbẽ.cũ iam dudũ.ꝙ hr̃e plura bñficia nō curata:⁊ q̃ de cō ſuetudine vł ſta/ tuto reſidentiam nō requirãt:non eſt peccatum nec ꝯ iura:⁊ de tali/ bus h̃ poſſet itelligi.Uł poſſet dici ſm Gof.q̇ hoc no.s̃.ḋ cle.ñ reſi. c.iij.ꝙ de iure po teſt q̇s hr̃e plu/ res ꝑbẽdas:q̃rũ altera per ſe non ſuffic̃.allegat eo. ti.ꝯq̃rẽte. qḋ fa/ cit etiã ꝯ ⁊ de ꝑ/ bẽ.cũ teneamur. Uł dic ꝙ loquit̃ de bñficijs vnitꝭ annexis vel dependẽtibus.illa eñ ſimul pñt de iure te/ neri:ſed hec lectura non ꝓcedit.ꝑ collationẽ eñ vnius haberet vtrūqꝫ:⁊ ſic nō fuiſſet neceſſaria alterius colla/ tio.vñ dici poſſit opi. Inno.verã eſſe quã ſequit̃ ꝯſuetu do quã papa ſcit ⁊ tolerat.vł ſaltē opi.Gof.Arg.s̃.e.ſi gratioſe.argu.ꝓ ⁊ ꝯ.j.de ꝑbẽ.is cui. Uel dic ꝙ lr̃a iſta loquit̃ de his bñficijs que ꝑtextu ꝯſuetudinis vel ſtatu ti ſuper h̃ ex cauſa facti ſimul teneri poſſunt.Ad ꝓmum de ꝯceſ.ꝑbẽ.ex ꝑte in fi. Ad ſcḋm de ꝯſti.cũ omnes.⁊ ē ſimile de iure.s̃.vt li.pen.c.j.s̃. de elect̃.cumana ad fi. Ad ꝓmũ ꝯ.j.de ꝯſue.c.j.⁊.s̃.de ꝯceſ.ꝑben.lr̃as.Solu. illud ſpãle in duobus beneficijs in vna ⁊ eadē eccleſia: ſecus in diuerſis:vnde videnť facere ꝓ.⁊ facit quod no. Hoſtieñ.in ꝑdi.decre.lr̃as.in glo.non obſtante in fine. c ❡ Nō potes.De iure cōi:diſpẽſatiue tñ poſſet. ⁊ ſi q̃ rat ꝑ quē diſpẽſari poſſit:vide qḋ no.lxx.diſ.ſanctorũ. xxj.q.ij.ſiq̇s iã trãſlatus.de elec.dudum.ij.de ꝑben.de multa.de ꝯceſ.ꝑben.litteras. ⁊.j.de ꝯſuetu.c.j. Jo.an. d ❡ Eligas.Sic ⁊ olim dabat̃ electio ei qui duo bñfi/ cia curata ſimul habebat.s̃. de ꝑben.referente.⁊.c.ꝑte/ rea.hodie ſecus.eo.ti.de multa.Sed nunq̇d electo vno re integra penitere poterit ⁊ aliud eligere.Argu.ꝙ ſic. ij.q.vj.ſi quis libellos.s̃.de elec.in cauſis.de iurepatro. cũ aũt.qḋ facit etiã ꝯ.⁊.j.de offi.deleg.q̃uis. ⁊.j.de ꝓ/ cu.q̃uis.⁊.j.de reg.iur.mutare cũ ſi.Arg.ꝯ.xxxij.q.v. horrendus.de iureiur.quēadmodũ.s̃.eo.li.de reſcrip.c. ij.⁊.j.de regu.iur.quod ſemel.cum ſuis ꝯcoꝛ. Solu.ſa/ tis videreť ꝙ re integra poſſit mutare cōſilium ⁊ aliud eligere per pꝛima iura:ad hoc.j.de ꝑben.tibi abſenti. ff.de opti.lega.l.ij.contrarium tene per ꝑdictã regulã. quod ſemel.ad hoc.j.eo.c.penult.in fi.⁊ de poſtula.c.j.

Diuiſio Quãuis is cuius. ❡ Ponit dictum in quo inter/ ſerit exceptionem ibi:Niſi. ⁊ ponit rationeꝫ dicit ibi:Cũ talis. Jo.an. e ❡ Gratia.Cōceſſa forte a Ni/ colao quarto vel Celeſtino.v. Jo.an. f ❡ Prouideri. Nec ad hoc ꝓuiſum erat nec ad ꝓfeſſionem deuenerãt. vnde habebant ius non in re ſed ad rem:de conceſ.pꝛe/ ben.c.vlti. Jo.an. g ❡ Proxime vacaturo.Quod ſo/ lus papa facere poteſt.de conceſ.pꝛeben.c.ij.

tur a nobis denuo ad eandeꝫ i nō tñ ei cui pꝰ reuocationē:⁊ k añ reſtitutionē ꝑdictas ſiłis i eadē eccłia gratia facta fuit. l ❡ Niſi h̃ exꝑſſe dixerimꝰ añ m ferri debebit. ❡ Cũ tal' reſti n tutio vbi aliḋ nō exꝑmit̃:ītelligat̃ fieri ſine iuris ꝑiudicio alieni. ❡ Idem.

In lr̃is ad beneficia impetratis inſpicit̃ tē pus date:vñ ꝑ illas bñficiũ curatũ obtinere nō poterit:q̇ licet nũc ſit maioꝛ:illo tempe minoꝛ erat. Jo.an. ca.IX

o p Si eo tp̃e quo tibi de beneficio cũ cura vel ſine

h ❡ Reuocata.Tenoꝛ ē huiꝰ reuocatoꝛie ꝯſtitutiōis nō habemus:ſed de ipa fit mentio.j.de ꝑben.c.pe. ⁊ ante/ pe.de ꝯceſ.ꝑbẽ.c.vlt.reuocatoꝛia illaꝝ Nicolai incipie/ bat:Pꝛidē ad apicē illaꝝ Celeſtini:oliꝫ Celeſtinus.⁊.c. dudum. i ❡ Poſt reuocationē.Idem ⁊ multo magis ſi ante reuocatio nē. k ❡ Siłis. Scꝫ de beneficio ꝓxio vacaturo. l ❡ Exꝑſſe dixe rimus. Hoc eñ papa facere pōt: ad hoc.j. de pꝛe/ ben.c.penul. m ❡ Cum talis. Ecce ratio:⁊ ad uerte:quia in cō/ trarium videba/ tur ex eo:quia re ſtitutio eſt pꝛio/ ris ſtatus repa/ ratio: et reſtitu/ tus in pꝛiſtinum ius recidit.Arg. xv.q.vj. nos ſan ctoꝝ. ⁊.c.iuratꝰ. s̃.de elect̃. q: di/ ligentia.ij. q. iij. [Quid reſtitutio] .§.notandum in fi.⁊.C.de ſen.paſ.l.j.reſtitutio eñ hoc oꝑari debet vt nec ꝓſit nec obſit quod euenit.ff.ex qui. cau.ma.l.j.j.rñ.ſed contrarium eſt verum vt hic: ⁊ ſic pꝛo parte hac debuit queſtio terminari per decre.de re/ nuncia.ex tranſmiſſa.⁊ de ſimo.ex inſinuatione.⁊ con/ coꝛ.C.de remiſ.pigno.l.vlti.vbi ſi de voluntate credi/ toꝛis debitoꝛ pignus diſtrahit:ſi iteruꝫ deueniat ad ip/ ſum debitoꝛem res illa diſtracta non renaſcit̃ hypothe/ caria quam habebat a ꝑncipio.actio eñ ſemel extincta ⁊c̃.de conſe.di.iiij.queris.ff.de ſolut̃.qui res.§.arcam. Ad contraria reſpondet̃ ꝙ hic non eſt vere reſtitutio: imo quedam noua conceſſio ꝑ ꝑdicta inra. Et nota ꝙ Queſtio hec decre.facit in argu.ad queſtionem dominicalem an ſcꝫ epiſcopus inuito patrono reſtituere poſſit pꝛeſbyteꝝ ꝑ ſe depoſitum.⁊ determinauit Gof.de renun.ex tranſ/ miſſa in fi. ꝙ nō ꝑ.l.C.de nup.ſi vt ꝓponis.ij.vbi dici/ tur ꝙ in matrimonio reſtaurando per filiam poſt diuoꝛ tium requirit̃ conſenſus patris:ſicut a ꝑncipio in con/ trahendo.in contrarium facit de renun.poſt tranſlatio nem.de iude.iudei de ciuitate.⁊.c.conſuluit.de his que fi.a ꝑla.cuꝫ apoſtolica.vij.q.j.eos.⁊ no.de hoc.xxiij.q. iiij.nabuchodonoſoꝛ in ꝑn.dicebat Hoſtieñ.opi.Gof. eſſe veram cum reſtituit̃ ab inferioꝛe:ſecus ſi a ꝑncipe ꝑ iura ſuꝑius ꝓ reſtituto inducta.Bar.brix.in domini cali queſtione que incipit:Sacerdos aliquis fuit: hoc h̃ repꝛobat̃ ſm Archiḋ. Jo.an.dixit ꝙ ſi depoſitus ap pellauit infra decem dies reſtitui poteſt inuito patro/ no:al's non. Tan.dixit:ꝙ ſi epiſcopus ꝑuenit in reſtitu/ tione patronum ꝙ valet reſtitutio:al's nō:quod appꝛo/ bat Hoſtieñ.in pꝛedicta decre.ex tranſmiſſa.⁊ de elect. innotuit.⁊ facit quod notat̃.s̃.de conſti.cũ acceſſiſſent. in vlti.glo. n ❡ Intelligatur.Concoꝛ.j.eo.ca.ij.

Diuiſio Si eo tempoꝛe quo. ❡ Unius thematis duo du/ bia ſoluit:⁊ vtriuſqꝫ cauſam reddit. Secundum ibi:Beneficium. Jo.an. o ❡ Si eo. Contradicit ad hanc.j.de pꝛeben.ei cui pꝛouideri.ibi ſol. p ❡ Cum cura vel ſine. Niſi hoc fuiſſet expꝛeſſum de curato pꝛouideri non poſſet.s̃.de pꝛeben.c.vlti.et.j. de pꝛeben.cum in illis. Jo.an.

a Idoneā. Scilʒ.xxv.annoꝝ.ſ̄.de elec.cū in cūctis.
b Effect⁹. Spectam⁹ ꝙ̄ initiū:ꝛ fac.ſ̄.de elec.dudū.
j.ꝛ qḋ ibi no.nec firmat̃ tractu tēpis qḋ de iure ab ini/
tio nō valebat.ī.de reg.iur.nō firmat̃.cum suis concor.
c Cum tpe date. Sic no.inspiciendū tp̄s date:sic.ſ̄.
eo.cā te. ꝛ.ī.eo.ti
bi qui. ꝛ de p̄bē.
eum cui.

res septennio.ꝛ isti dicunt̃ indigni.septennes aūt ꝛ ma/
iores septennio dicunt̃ idonei:cum eīn tales possint or/
dinari.xxviij.dis.de his. ergo ꝛ in beneficio intitulari.
Argu.de p̄ben.cum ẜm.ad hoc optime facit.ī.de elect.
ex eo ꝙ. ꝛ hec vera intelligo nisi essent talia beneficia

d Idone⁹.ꝓ/
pter defectū eta/
tis. ꝛ idem dici
posset defectu or/
dinū. Argu.ſ̄.de
eta. ꝛ quali.p̄te/
rea.sʒ hoc est fal
sum:vt.ī. de pre/
ben.si ꝑ clericis
pauperibus.
e Curā aīaꝝ.
In his q̇ ad cu/
rata bñficia pro/

cura mandamus ꝓuideri ad
a obtinēdū curatū bñficiū ido
neā non habeas etatē tibi:lʒ
b nūc legitime effectus sis eta/
tis:auctoritate lr̃arum hmōi
c (cū tempe date ipsaꝝ adhuc
d nō esses idoneus)de bñficio
e curam aīaꝝ habēte:nequaꝙ̄
f poterit ꝓuideri. Bñficiū
g aūt sine cura cū ad ipm suffi/
h ciente tunc etateʒ haberes:ꝑ
k eas licite poteris obtinere.

Idem. Gratia generalis nō preiudicat speciali:et debet facere mentionem de prece/ denti priuilegio consuetudi/ ne vel statuto.hoc.d.Jo.an.

l SJ ꝓpter tua de/ ca. X
m bita ꝑsoluēda fructus
n beneficiorum primi anni:que

que sacrum ordi/
nem ex ꝑuilegio
consuetudine vel
statuto vel alio
modo reqrerent:
ꝛ facit quod di/
cam.ī.de fi.p̄sby/
te.c.j.j.responso.
ꝛ ꝓbatur expres/
se.ī. de preben.et
cui ꝓuideri. An
hodie dispensent
episcopi in etate.
notat̃.ſ̄. de elec.
cum dilecti.ꝛ di/
cam.ī.de elect.li/
cet canon.ꝛ de eta.ꝛ qualita.c.vno. k Licite. Jd
dicimur posse qḋ licite possum⁹.xxij.q.ij.faciat Jo.an.

mouent̃ requiritur maior idoneitas ꝙ̄ in alijs:ꝛ ideo si mandat̃ ꝓuideri de dignitatibus ꝑsonatibus vel bene/ ficijs de cura mentione nō habita.de curatis dignitati/ bus ꝑsonatibus vel bñficijs non poterit ꝓuideri.ī.de p̄ ben.cum in illis. f Beneficium. Quia poterat dubi tari ne illa inutilis adiectio.s.cum cura vitiaret in totū rescriptum.s.ꝙ nec etiam de simplici posset prouideri: ideo annectit qḋ sequit̃:ꝛ sic no.vtile non vitiari ꝑ inu tile.ī.de reg.iur.vtile cū suis ꝯcor. g Sine cura.qr ex se curam nō habet:si autem haberet annexam paro chialem ꝛ curatā ecclesiā:dic vt dicam.ī.de p̄bē.sup eo.

Brixianus h Tūc.s.tpe impetratiōis Jo.an.(Adde ꝙ̄ ꝙ siquis impetrauerit bñficiū cū cura vel sine cura ꝛ tpe impe/ trationis ē legitime etatis si vacat sibi debet̃:vt in ħ.c. ꝛ hic no.in glo.ista antepeñ.ꝯtrīū no.de p̄bē.ī.in glo.fi. eo.li.vbi apparet sufficere ꝙ tpe vacatiōis habeat suf/ ficientē etatē. Solu.ibi no.in.iij.glo.quia p̄ma glo.loq̇ tur in impetratiōe curati.scd̄a in impetratiōe sacerdo/ talis.satis obstat quod no.eo.ti. non potest.in.iiij.glo. sed credo glo.c.eum cui posse sustineri licet aliqui con/ tra:quia plus est habere curatum in actu ꝛ habitu ꝙ̄ in habitu tm̄.ad hoc quod no.de cleri.non resi.qr non/ nulli.sup ℣.parochiales.ꝛ ꝑ Hostieñ.de offi.archidia. cū satis.ꝛ Jo.an.sup ℣.aīaꝝ.ꝛ optime ꝓbat extuagans Jo.execrabilis iux̄ fi.℣.ꝙ̄trū aūt.ꝛ quod no.in p̄allega/ to.c.cuʒ cui.sup ℣.licite.in nouella.ꝛ vide ꝯtrietatē glo. Greg.sʒ adhuc insto ꝑ hūc tex.in fi.ꝛ in glo.q̄ loquit̃ in bñficio simplici.vñ pōt sic dici ꝙ est q̄dā inabilitas rō/ ne etati tꝑalit̃ ad bñficiū.q̄dā solū rōne etati ad q̄lita/ tē bñficij curati:q̄dā sacerdotalis tm̄.in p̄ma ꝛ scd̄a in/ spiciam⁹ tp̄s ipetratiōis.in tertia tp̄s vacatiōis:qr pl⁹ est aliquē esse inabilitatū ad totum ꝙ̄ ad ꝑtē vl' ad q̄/ litatē ꝑuā.ad ħ qḋ no.ħ in nouella de eta.ꝛ q̄li.indeco/ rū.de p̄bē.sup inordinata.ꝛ qḋ no.de corpo.vi.c.j.ꝛ.ij. ꝛ fi.Et forte sp̄ale est in ista q̄litate sacerdotali vt ħ sen tit Jo.an.ꝛ adde quod no.de exces.p̄la.cum nostris.ꝑ Inno.ꝛ Jo.an.in additione q̄ incipit:ꝛ in cle.Hierony mus clarius Brixia.) l Etatē. Sed que est idonea

Qui sint idonei ad bñficia nō curata rō ne etatis.

etas in bñficio sine cura:videt̃ ꝙ maior.xiiij.ad illa di/ catur idoneus.ſ̄.de p̄ben.sup inordinata. vbi Hostie. hoc tenet in canonijs ꝓpter maturitatem consilij qḋ re quirit̃ in illis.nam ibi pueri non dicuntur idonei ad be neficia obtinenda.certū aūt est ꝙ infans dicit̃ vsq₃ ad vij.an.puer āt de.vij. vsq₃ ad.xij.vel.xiiij. an.xxij.q.v. pueri.ꝛ.C.de fal.mo.l.j. ꝛ dixi.ſ̄.in ꝓhe.circa fi. Sed vt ibi no.Berñ.dici potest ꝙ pueri ibi dicuntur mino/

SJ propter tua. Propter multiplicationem in tellectus glo.Jo.an.non summat:potest tamē sic summari ẜm Zen.vt in rubro.Vel sic: Generalis gra/ tia habens clausulam generaleʒ scilicet non obstantiū: nisi id aliter exprimatur non preiudicat iuri specialiter ex statuto consuetudine vel priuilegio alij quesito:hoc dicit ẜm Joħ.de Fantucijs ẜm quem hoc summarium comprehendit vtrāq₃ lecturam positam in glo.Diuidi/ tur ẜm Jo.an.quia primo ponit thema ꝛ eius dubium soluit ibi:Intētionis.casum exceptum interserens ibi: Nisi Jo.an. Casus. Papa concessit episcopo Bonoñ. debitorum onere grauato priuilegium ꝙ fructus bene/ ficiorum primi anni vacantium in sua diocesi percipe/ ret ꝛ erat hec gratia vsq₃ ad quinquennium duratura: apposito in priuilegio ꝙ non obstarent consuetudines priuilegia vel statuta per que sua posset impediri con/ cessio. Vacauit quoddam beneficium cuius redditus primi anni de priuilegio consuetudine vel statuto spe/ ctant ad fabricam ecclesie:vel alium vsum:vel aliquam singularem personam:queritur cui debeantur huius be neficij redditus primi anni: Respondetur ẜm vnam le/ cturam ꝙ debētur fabrice:vel illi vsui vel singulari per sone:nisi in concessione facta episcopo aliud caueretur expresse.Vel dic vt.ī.in vlti.glo.Jo.an.

Sūmari

Diuisio

Casus

l Tua debita. Ad idem.ī.de preben.si tibi.
m Fructus. Nota ꝙ non habet retinere beneficia sʒ fructus:vide vt dixi.ſ̄.eo.si gratiose.in hoc casu vacāt beneficia:vnde is ad quem pertinet electio infra tem/ pus statutum necessario habet eligere:ꝛ facit quod no. Ber.de magistr.quia nonnullis. ꝛ probatur hoc satis .ī.de preben.si tibi concesso Jo.an.
n Primi anni. Quid dices cōputabit̃ ne ann⁹ iste a die fructuum colligendoꝝ an a die vacatiōis vl' morti? Credo a die vacationis computari:vnde non credo hoc seruare legem de vasallo : que dicit ꝙ si vasallus de/ cedat post augustū ꝛ añ kalēdas martij:ꝙ ad dominū pertinet:alioquin ad vasallum vel eius heredem:vt in lib.feu.ti.lex regni.c.si vasallus.sed credo ꝙ a die vaca tionis vsq₃ ad annum quicquid obueniet beneficio:ꝛ se paratū erit a solo totū erit hui⁹ ꝑuilegiati.cōparo eīn hūc ꝑuilegiatū vsufructuario q̇ fructus separatos ꝛ re/ cōditos suos facit.ff.de vsufruct.l.arboribus.§.ꝛ iulia/ nus.alias incipit:si fur.ẜm moderationem tamen de/ cre.ī.de offi.ordi.pñti.§.porro. ꝛ facit quod ibi dicam:

a in tua vacabant dioceſi:tibi
(nō obſtantibus quibuſlibet
conſuetudinibus priuilegijs
vel ſtatutis per que noſtra
b impediri poſſet conceſſio) vſ/
c ꝗ ad quinquennium de ſpe/
d e ciali gratia concedimus.
f ¶ Intentionis noſtre neq̃/
ꝗ exiſtit:ſi fruct⁹ hmōi eccle/
g ſie tue fabrice: vel alteri vſui
ſeu cuicūꝫ ſingulari perſone
de ſpeciali cōſuetudine priui/
h legio vel ſtatuto forſitā debe/
i ant̃:ꝙ eis ꝑ ꝯceſſionē ipſam.
k ¶ (Niſi h̃ expſſe caueat̃ in
l ea) ꝑiudiciū aliqđ generet̃.
I dē. Cauſe ab apl'ica ſede vel eius legato cōmitti debēt dignitatem obtinentibus vl' canonicatū eccleſie cathedralis nec tractari debēt niſi in ciuitatibus vel locis īſignibus.h.d.vſꝫ ad.§.cū vero.

m Statutū qđ cir- ca. XI
n ca iudices a ſe.ap.de/
o putādos nuꝑ edidim⁹:cū q̄/

⁊ dico ꝙ annus iſte habebit.ccclxv.dies.vnde ſi vacauerit eccleſia prima die menſis ſequenti anno prima die eiuſdem menſis finitus ſit annus: ⁊ facit quod dicam .j.de elec.quam ſit.⁊ ſi eſſet biſextus illi duo dies cedūt ſibi ꝓ vno.ꝓ vno eñ computant̃:vt.ſ̃. de verbo.ſigni. queſiuit.ff. de ꝟbo.ſig.cuꝫ biſextus.C. de diuer. ⁊ tēpor.ꝑ.l.ij.in vlti. glo.licet ſit argu.ꝯ.ff.de ſta. liber.l. cū heres. .§.ſtichus.ſed illud in penis vel odijs q̄ ſunt mollienda.de pe.di. ꝗ pene.j.de regu. iur.in penis.⁊ facit quod no.in ꝑdicta decre.que/ ſiuit.⁊.lv.di.c.ij.
a ¶ Vacabant. Morte:renunciatione:depoſitione.tranſlatione.vel quocūꝫ alio modo. Quid ſi ꝑmutatione? videtur ꝙ ſecus ꝑ decre.j.de re.ꝑmuta.c. vno. ſed contrarium puto:quia negari non poteſt quin propter ꝑmutationem vacet et equitas in eo ſolo caſu iuris rigori preferat̃: quia in hoc ſcripta reperit̃ in alijs non.non enim ex illo ſpeciali caſu eſt regula danda.
b ¶ Impediri. Secus ꝗ ſi differri.⁊ lꝫ intēdat ꝑ clauſulā nō ob.impedimēta tollere:dilatiōes tñ tollere non intendit:licet ex dilatione impediri poſſet:vt.j.dicam.
c ¶ Quinquēniū. Factū narrat:idē eñ ſi in citeriori ⁊ vlteriori tpe. d ¶ Spāli grā. Quia de iure futuris ſucceſſorib⁹ ꝯſeruari debebāt:vl' in vtilitatē eccl'iaꝝ expedi.j.de elec.q2 ſepe.⁊ de offi.or.pñti. ⁊ intelligo hanc grāꝫ ⁊ illā q̄ ſequit̃ ſm moderationē illius decr.pñti.§. porro.ſ.ꝙ h̃ ſolū itelligat̃ de illis fructib⁹ eccl'iaꝝ vacātiū q̄ ſolutis debitis ſiq̄ ſunt:⁊ his q̄ neceſſaria fuerit ꝓ ſeruitoribus ⁊ miniſtris ⁊ alijs incūbentibus oneribus vſꝫ ad nouos redditus reperta fuerint ſupereſſe.
e ¶ Cōcedimus. An legatus de latere ſil'eꝫ grām dare poſſit.tractauit Io.ō deo in q̄ſtiōib⁹ ſuis ī ꝑn.⁊ Guil. in Spe.ti.de legato.§.nūc tractemus in fi. ⁊ dicunt ꝙ dato ꝙ ex cā h̃ poſſet bñficiū tñ vel dignitas dꝫ cū aliq̄ emolimēto ꝯferri.qđ veꝝ eſt:vt dixi.ſ̃.in glo.ꝓxi.⁊ in glo.no.q2 notat etiā Ber.ſ̃.vt ec.bñ.vt nr̃m in vl.glo. ꝙ ep̃s ex iuſta cā ad tp̄s poſſet fructus alicuius bñficij retinere:ꝓbat ꝑ decre.ſ̃.de ꝟ.ſig.c.pe.q̄ etiā facit ꝯ cū id fuerit ipetratū a papa:ſꝫ pōt dici ſic fuiſſe de facto.ad h̃.ſ̃.de fi.pſby.lr̃as.vl' illud ſm Gof.in fructib⁹ oim bñficioꝝ vacātiū vſꝫ ad certū tp̄s vt hic etiam in vno aūt bñficio ⁊ ei⁹ ꝓuētibus ꝯuertēdis ex cā in vſuꝫ ꝑlati nō erit neceſſaria licētia pape:q2 cū ep̃s cū capl'o poſſit ſupprimere dignitatē ⁊ ꝓpter neceſſitatē poſſeſſiōes alienare:multoforti⁹ ꝓuētus ꝑcipe. ¶ Intētionis. Nota ad intentionē ſcribentis recurrendum:facit ſ̃.eo.c.ij.⁊.j.de ꝯceſ.ꝑben.c.vlti.⁊.ſ̃. de deci.ex multiplici cū ſilibus. g ¶ Alteri vſui. Puta menſe capl'i.
h ¶ Statuto. Nota ꝙ omnia priuilegia ꝯſuetudines vel ſtatuta quacūꝫ firmitate vallata:conceſſa capitulis:ꝯuētibus vel collegijs cathedraliū:regulariū ⁊ conuentualiū eccl'iaꝝ:ſeu ſingularibus earundē ꝑſonis vt bona eccl'iaꝝ ipāꝝ vacantiū a ꝑlatis dimiſſa:vel tēpe vacatiōis obuenientia poſſint ſurripe diuidere:vel in ſuos vſus ꝯuertere ſunt hodie reuocata ⁊ caſſata:ꝑ decre.j.de elec.q2 ſepe.⁊.c.ſtatutū.in cle.q̄ tñ in alijs bñficijs locū nō hꝫ:vt.j.de offi.or.pñti in fi. ¶ Cōceſſionē ipāꝝ.ſibi factā. k ¶ Expſſe.ad idē.ſ̃.eo.cū aliqb⁹. ⁊.c.ſuſceptū.⁊.c.q̄uis. l ¶ Preiudicium aliqđ. Niſi iſtud ꝟbū eēt ita generale iſta decr.ſic poſſet intelligi ꝙ ex ea nil ſequeret̃ abſurdū.ſ. ꝙ fabrica vl' vſus ille vel alie ſingulares ꝑſone ſic ꝑuilegiate habeant redditus ſcōi anni.iſte aūt ꝑuilegiatus hēat redditus ꝑmi anni: ⁊ ita bñ ꝯſeq̄ret̃ ſm h̃ ſuū effectū illa clauſula ꝑuilegij:nō obſtātibus quibuſlibet ꝯſuetudinibus ꝑuilegijs ⁊c̃. Alij dicunt ꝙ illa fabrica vel alij hic ꝯtēti habebūt redditus ꝑmi anni:q2 papa nō intendit eis derogare ſꝫ ſoli ſucceſſori:iſte aūt ꝑuilegiatus habebit redditus ſcōi q̄ ibi eſt ꝑmus:al's q̄ ad ſucceſſorē vel bñficiatū:⁊ ſic ibi terti⁹ erit ꝑmus.⁊ ſic nullū ꝑiudiciū etiam ex aliqua dilatione generabitur fabrice.ſed ſm hoc poſſet impediri conceſſio.quod eſt contra tenorem ipſius gratie. Pone eñ ꝙ in anno quinto quo finiri debet gratia vacet beneficium:ſi fabrica ꝑmos redditus habeat:ep̃s nihil habebit. Itē quid operabit̃ illa clauſula:non obſtantibus ⁊c̃.cum ſucceſſori ſine clauſula illa preiudiciuꝫ fieret.vnde ꝑma lectura magis mihi placet:⁊ magis ē amica littere:vt dicamus ꝙ iſta erat dubitatio decre.an ꝑ iſtam ꝯceſſionem ſic factam.ſ.nō obſtantibus quibuſcūꝫ ⁊c̃.videretur derogari ipi fabrice vſui vel ſingulari perſone:vt exquo ex illius ꝑuilegij vigore redditus ꝑmi anni habere nō pñt.amplius nil habeāt.⁊ papa rñdet ꝙ habebūt redditus ſcōi anni:q̄ſi ille eis ſit ꝑor:vt illa clauſula.nō obſtātibus nō ſucceſſorem:ſed ꝑuilegiatū tm̃ coadiuuet. Io.an.
Statutū. ¶ Licet hec decre.ꝑ paragraphos alit̃ diuidat̃.cā tñ in q̄ttuor ꝑtes diuido ꝑncipales. Prima durat a ꝑncipio vſꝫ ad.§.inſuꝑ. Scōa abīde vſꝫ ad.§. ꝓferendo. Tertia abinde vſꝫ ad.§.q̄cq̄d. Quarta vſꝫ ad fi. In ꝑma ſtatuit qb⁹ ꝑſonis ⁊ ī qb⁹ loc' cāe a ſe.ap. vl' legat' vl' delegat' ipi⁹ cōmitti debeāt ⁊ tractari. In ſcōa ꝓuidet̃ circa exactiōes q̄ fiebāt in iudicijs ab ipis delegat':aſſeſſorib⁹ vl' notarijs cāe.⁊ apponit̃ pena. In tertia ꝓuidet̃ circa vocatiōes teſtiū ad iudiciū q̄ ſepi⁹ malicioſe fiebāt.⁊ cā fatigādi teſtes vel ab eis aliquid extorquēdi. In vltima decernit ſic caſſum ⁊ irritū q̄cq̄d fuerit factū ꝯ ꝑdicta ſtatuta. Io.an.(Io.mo.diuidens decre.in.vj.ꝑtes de ꝑma faciebat tres dicens ꝙ primo ſtatuit circa loca ⁊ iudices. Secundo circa actores et reos in.§.cum vero. Tertio in.§.in nullo.circa loca ⁊ iudices ꝓrogat. Archiō.nō diuidit. Io.an.) m ¶ Statutū. Loquit̃ de decre.ſua extrauagāti que incipiebat:ſtatuimus.reformat etiā decre. Inno.iiij.eo.ti. pñti.quaꝫ hodie nō habemus.⁊ decre.ſ̃.eo.nōnulli. n ¶ Sede ap. Legat' vel delegatis ab eis:vt.j.patebit Io.an.
o ¶ Quedā. Ibi nō diſtiguebat̃ an actor ⁊ reus eſſent eiuſdē ciuitat' vel dioc̃.vel diuerſaꝝ. Item addit̃ ꝙ de expreſſo ꝯſenſu partiū extra locum quo deputatus eſt poſſit iudex cognoſcere ⁊ cōmittere ſi referas ad decre.

Diuiſio

Additio

p̄ntl.ſm illam poterit fieri cōmiſſio inſtitutis in colle/ giatis honorabilibus ⁊ in cathedralibus eccleſijs.vn/ de ſm eā videbant̄ poſſe cauſe cōmitti manſionarijs et quibuſcū ꝙ̃ p̄uilegiatis in talibus eccleſijs:qđ erat ab/ ſurdū.hic autem ꝓuidet̄ ꝙ ſolis canonicis cathedra/ liū ⁊ eccleſiarum fiat cōmiſſio.

a ❡ Cōi vtilita/ te. Que in legib⁹ ꝯſtituēdis atten dēda eſt.iiij.diſ. erit.⁊.ſ.in proe/ mio huius libri. b ❡ Credebant̄. Et erāt ſine du/ bio reſpectu prio ris plis Jo.an.

c ❡ Experiētia.ad idē.j.đ elec.ꝙ̃ ſit.⁊.ff. de le.iij.l.lega/ tis.§.ornatricib⁹. d ❡ Ad noxā.⁊ iō ñ debuit iudicari rep̄heñſibile ſi ſm tēpoꝝ varietatē variet̄ ip̄z poſitiuū ſta tutū.lxiij.di.§.veꝝ.xxxv.q.j.c.j.⁊.j.de ſen.ex.c.vl.in p̄n ci.ſ.de ꝯſang.⁊ affi.nō debet cū ſuis ꝯcor.ſic ⁊ priuile/ gium cū tendit ad noxā: reuocationem vel moderatio/ nē a p̄ncipe recipit.ſ.de deci.ſuggeſtum.j.de p̄uileg.c.j. ⁊.c.aucte.⁊.c.ſe. e ❡ Sanctione. Sanctio ꝓprie di/ citur cui adijcitur pena. quod dic vt no.iij.diſ.in ſūma. f ❡ Melius. Laudabilior eſt aūt qui rem emendat eo qui prius inuenit.C. de vete.iur.enucl.l.j.§.ſed neq̃.

g ❡ Reformandum. Eo ꝙ non in totum ſed pro parte corrigit̄ iſtud ſtatutum:vt.j.videbis. h ❡ Dignitate.

Dignitas Dignitas ſumit̄ mlt' mōis:qđ dic vt no. Jo.an.iij.di. deniq̃.⁊ Vin.⁊ Berñ.ſ.de cler.nō reſi.c.iij.h̄ ad lr̄am de eccleſiaſticis dignitatibus itellige. Et no.mirabile: quia poſſunt cōmitti cauſe maioribus.xx.annis: vt.ſ. de offi.deleg.cū viceſimū.a quocūq̃ ⁊ etiā maioribus a papa:vt ibi. ⁊.ff.de regu.iur.quidam conſulebant.ſed certum eſt ꝙ qui eſt in dignitate vel perſonatu debet at tigiſſe ſaltem.xxv.annū.ſ.de elect.cum in cunctis.⁊ ſic videt̄ ꝙ minoribus.xxv.annis non poſſunt cauſe com/ mitti:his dico qui non attigerint. Solu.ſi cauſe nō poſ ſent cōmitti niſi ꝑſonis in dignitate vel ꝑſonatu con/ ſtitutis:tunc ꝓcederet obiectio:ſed poſſent etiam com/ mitti canonicis eccleſiaꝝ cathedraliū in quibus nō re/ quirit̄ tanta etas:vt ꝓbat̄.j.de elect.ex eo quod. ⁊ dixi ſ.eo.ſi eo tempe.⁊ ſic obiectio non procedit. Dico etiam ꝙ diſpenſatiue poteſt aliquis habere dignitatem vel ꝑ/ ſonatū etiam minor.xxv.annis ꝑ diſpenſationem pape vel epi.p̄mu3 patet.ſcđm ꝓbat̄.j.de eta.⁊ q̄lita.c.vno.

Quid ſit di gnitas i ❡ Preditis: Jd eſt p̄ alijs ditatis. Eſt em̄ dignitas quedam p̄eminentia in eccl'ia:vt.ſ.de verbo.ſig.ꝙ̃uis. k ❡ Obtinentibus. Jde3 de officialibus epiſcopoꝝ p̄n cipalibus ⁊ foraneis ⁊ de prioribus religioſis conuen/ tualibus ⁊ clauſtralibus:dic vt in cle.eo.ti.⁊ ſi p̄ncipa/ lis. l ❡ Cathedraliu3. Sufficit ergo ꝙ ſit cathedra/

Addicio lis.(Dato ꝙ ſit pauperrima ſm Jnno. Hoſti. Jo.mo. Arch.⁊ Jo.an.) Et ſic ſblatū ē qđ olim h̄ ꝯtinebat̄ de eccl'ijs collegiat' honorabilib⁹.l3 adhuc hodie in alio ſit cōꝑatio:vt.j.de elec.q: ſepe.alibi eq̄pant̄ cathedrales ⁊ regl'ares.ſ.de elec.ne ꝓ defectu. m ❡ Canonici. Ha bētibus igit̄ ꝑpetuū officiū in eccl'ia cathedrali ſine di/ gnitate ꝑſonatu ⁊ canonia:de q̄ loquit̄.j.ti.pxi.c.j.non poterit cā cōmitti:cū de his nō exp̄mat. Jtē ſcias ꝙ l3 iſti canonici delegari poſſint:ꝯſeruatores tamē dari nō poſſunt:cum decre.vi.j.de offi. deleg.eos non exp̄mat: ſed vt.ſ.dixi canonicus poteſt eſſe maior ſeptennio:per decr.de elec.ex eo.⁊ dixi de hoc.ſ.eo.ſi eo tempe. Si cō mittatur cauſa tali canonico:nūquid dicemus litteras

a dā ꝯtenta in eo q̄ ꝓ cōi vtili/ b tate credebantur inducta (ſi c cut expientia docuit) tendere d dinoſcant̄ ad noxā: ſanctio/ e ne p̄nti quā irrefragabilit̄ ob ſeruari mādamus: ſuadente f vtilitate in melius duxim⁹ re g formādu3. ❡ Sācimus igit̄ h vt nullis niſi dignitate p̄edi i tis aut perſonatum obtinen/ k tib⁹ ſeu eccl'aꝝ cathedraliū ca l nonicis cauſe auctoritate lit/ m terarū ſe.apo. vel legatorum n eiuſde3 de cetero cōmittant̄: o p q r s

valere? Videt̄ ꝙ ſic:q: iſta decre.vltima de hac mate/ ria h̄ ſolū req̄rit ꝙ talis ſit eccl'ie canonicus:ꝙ̃ huic ſta/ bimus.ſ3 contrariū credo ⁊ dico ꝙ ſi tali impuberi cō/ mitteret̄ cauſa:niſi appareret de certa ſcia pape:nō te/ neret commiſſio.⁊ idem dico ſi committatur ab alio ꝙ̃ a papa minori.xx. per predictā de/ cre.cū viceſimū. qua3 nō dico nec credo correctam ꝑ hāc.qđ em̄ nō mutat̄ ⁊c. C. de teſta.ſancimus.⁊ correctio iuriu3 ē vitāda.ſ.đ elec. eccl'ia.⁊.j. đ elec. cum expediat in p̄n.nec iſta decre.dicit ꝙ hoc ſufficiat:ſed ꝙ hoc requi/ rit̄.vnde nō ꝯ̄dicit:alš eadē ratione dicendū eſſet ꝙ dū modo ſit canonicus cathedralis eccl'ie vel in dignitate vel in ꝑſonatu nō poſſit repelli p̄textu exceptiōis:excōi/ catiōis:infamie:inimicitiaꝝ vel alia iuſta cā:qđ eſt ab/ ſurdū.⁊ eſt ſil'e qđ notabo.j.de elec.l3 canō. Et nota ꝙ Nota dicit canōicis:olim dicebat inſtitut':vñ videbat̄ ꝙ cui/ libet inſtituto in cathedrali etiā māſionario poſſent cāe cōmitti:qđ hodie ꝑ decre.hanc ſublatū eſt. Nota ergo ꝙ ꝓ dignitate ⁊ loco p̄ſumit̄ ꝓ aliquo.ꝙ̃to em̄ q̄s me/ lioribus p̄eſt tāto maior ⁊ ſanctior ē.i.eſſe p̄ſumit̄.in auc. de defen.ciui.ad fi.p̄me colū.§.nos igit̄.coll.iij.lxj.diſ. miramur.lxiij.di.metropolitano.ſ. de p̄ſump.cū in iu/ uētute.xxiiij.di.qñ de mgr̄is.c.j.⁊.c.q:.⁊.c.ſup ſpecula. cū ſi.⁊ ſi tpe date q̄s eſſet canōicus:tpe p̄ntatiōis non: puto ꝙ ꝓcedere poſſit:nō ſic econuerſo.ſpectamus em̄ initiū.ad h̄.ſ.eo.c.j.⁊.c.ſi eo tpe.ſ.de elect.dudū.⁊ qđ ibi no.ff.de ſena.femine.ff. de iudic.l.cecus. ⁊ h̄ habes in glo.fi.in cle.gr̄e.e.ti. Jo.an. n ❡ Cāe. Hec ſine iu/ riſdictiōe nō cōmittūt̄.ſ.de offi.deleg.p̄terea.nō ꝙ̃ ꝓhi/ bet q̄n audiētia alicuius articuli vl' mera executio cuili/ bet clerico cōmitti poſſit. o ❡ Lraꝝ. Pone papa in Caſus lr̄is vocat aliquē ſimplicē clericū:nūq̄d valebit ꝯmiſſio? ſm Ber.⁊ oēs dic ꝙ nō h3 h̄ locū talis exceptio:ex quo papa ſciēter cōmittit:q: facere pōt ꝯ̄ ꝯſtitutionē iſtam: ad h̄ optime.ſ.de p̄uile.cū oli3.ij.✻.interi. Et no.ꝙ ſm Jnno.ſi cācellarius ꝯcedat iudices:⁊ h̄ ꝯſtat.non ha/ bet locū hec exceptio:q̄re em̄ imputari d3 pti q̄ talē iu/ dicē nō petit:qđ veꝝ eſt etiā ſm Ber. ⁊ Hoſtieñ.cū h̄ ex certa ſcia facit:qđ intelligo ſi id in lr̄is exp̄mit̄:vt.j. de p̄bē.ſi motu ꝓp̄o. p ❡ Se.apo. Quid de ordiarijs: Queſti[o] nūq̄d comp̄hēdunt̄ ⁊ tenebunt̄ hac ꝯſtitutiōe? Dic ſm Ber.⁊ oēs ꝙ nō.⁊ pōt eſſe rō:q: epi ⁊ ordiarij habent melius noticiā clericoꝝ dioce.ſue ꝙ̃ papa clericoꝝ to/ tius orbis.vñ etiā ſi ſimplici clerico cōmittāt:ordinarij tenet cōmiſſio. Pone em̄ ꝙ ſimplex clericus excellens ſit decretoꝝ doctor.p̄terea nō ē ita abſurdū ꝙ aliq̄s eti am rudis ⁊ pānoſus clericus gerat vices epi:ſic eſſet ꝙ gereret vices pape:igit̄ ad ordinarios nō extendit̄ hec ꝯſtitutio. [illegible]e ſil'e qđ ꝯſueuit dici.ſ.eo.nōnulli.⁊ infe/ rius tāgā. q ❡ Legatoꝝ.q: ✻bū generalit̄ poſitū ⁊c. xix.di.c.j.intelligā hāc lr̄am generalit̄ in oibus legatis quoꝝ tria ſunt genera:qđ dic vt.ſ.de offi.leg.c.pe.⁊.j. eo.ti.c.j.qđ verū puto indifferēter:cū ex legationis vi/ gore cōmittūt:⁊ idē intelligas in delegatis.ſ.cū cōmit/ tūt delegationis vigore.j.eo.c.§.in nullo quoq̃.

r ❡ De cetero. Conſtitutio em̄ non extenditur ad p̄te/ rita.ſ.de conſti.c.vlti. Quid de pendentibus.dicam.j. de elect.licet canon Jo.an. s ❡ Committantur. Pone ꝙ queſtio fuerit commiſſa:pars non excipit:nunquid

b nec audiatur alibi ꝙ̃ in ciui/
c tatibꝰ vel locis inſignibꝰ: vbi
d poſſit commode copia perito
e f g rũ haberi. ❡ Cũ ꝟo eiuſdẽ
h ciuitatis ſeu dioce. fuerint ac/
i k tor ⁊ reus: extra ipſas cã non
cõmittat̃: nec cõueniat̃ aliq̃s
l m eorundẽ: niſi ab epõ cõtra ali
n o quẽ de ſua dioceſi: vel ab ali/
quo contra eũ aut cõtra eius
capitulũ ſeu contra vniuerſi/
tatem ciuitatis ville aut ca/
ſtri fuerit actio dirigẽda: vel
niſi actor eandem ciuitatẽ ſeu
p dioceſim intrare nõ audens:
q aut ſui aduerſarij potentiam
r s merito perhorreſcens eum in
t v fra ipãs neq̃at ꝯuẽire ſecure.

valet ꝓceſſus. Dicebat Berñ. et oẽs poſt eũ ꝙ tacite et expꝰſſe poterit pars huic iuri renunciare. Introductum eſt eni in ipſoꝝ fauorẽ: ne. ſ. in opprobriũ ꝓpriũ cogantur epĩ ⁊ magni clerici corã rudibꝰ ⁊ pãnoſis clericis litigare: ⁊ interdũ ꝓpter ruditatẽ ipſoꝝ ius amittere ſuum. ⁊ facit de regulari. ad apl'icam. cũ ſuis concordantijs. Sed hodie ꝑ finẽ iſtiꝰ decretalis credo ꝯriũ: vbi innuit ꝙ ipſo iure eſt irritũ et inane qḋ ꝯ aliqḋ iſtoꝝ fit vñ neceſſariã nõ credo exceptionis opem: ⁊ facit qḋ dixi. ṡ. eo. c. j. in p̃n. Et p̃t eſſe ratio vt. ṡ. tetigi. quia hoc videtur non ſolum in fauorẽ partiũ inductũ: ſed etiã in fauorẽ ipſius apl'ice ſedis: ne vilipendat̃ in tali miniſtro. lxj. di. in ſacerdotibus. cũ ſi.

Nota

a ❡ Nec audiant̃. No. ꝙ ꝟſiculus iſte non ꝓhibet circa cõmiſſionẽ ſed circa agitationẽ: ⁊ idem erat in predicta decretali p̃nti. Si ergo extra talia loca fiat cõmiſſio dũmodo in his locis cauſa audiatur ſatiſfactũ eſt huic rñſo ſm Berñ. ⁊ oẽs. arg. ṡ. e. ti. nonnulli. de exceptio. olim. ⁊ ĩ. §. xxi. ⁊ eo ſaluo qḋ ibi dicit̃ et ad hoc. ff. qui ſatiſda. co. ſi, fideiuſſor. §. j. vbi dicit̃ ꝙ cui difficile eſt ſatiſdare in vna ciuitate in aliã mittit̃ vt ſatiſdet.

Epĩ in ſol' ciuitatibꝰ ſtatuendi ſunt

b ❡ Ciuitatibꝰ. Ciuitas muroꝝ ambitu terminat̃ regulariter tñ ⁊ ſi in ſuburbijs audiret idem credo. argu. ĩ. de ſen. excõ. ſi ciuitas. ⁊ bñ dicit ciuitatibꝰ: q2 in eis p̃ſumunt̃ eſſe periti: Sic ⁊ epĩ in ſolis ciuitatibꝰ ſtatuendi ſunt. lxxx. di. c. j. de p̃uil'. c. j. ⁊ leges et artes in regijs ciuitatibꝰ ſunt docẽde: vt in ꝓemio. ff. §. hec autem. et de mgr̃is. c. j. ⁊ noie ſtudij non intelligit̃ villa vel caſtrum de cle. nõ reſi. tue. c ❡ Locis inſignibꝰ. Quidã dicunt ꝙ hec determinatio vbi: q̃ ſtatim ſequit̃ non refert̃ niſi ad h̃ qḋ dicit locis inſignibꝰ. Sufficit eni ꝙ ſit ciuitas licet ibi nõ ſint periti. ⁊ eſt rõ q2 cõiter in ciuitatibꝰ ſũt periti: et eis q̃ raro accidũt iuriſcõſulti nõ reſpiciũt nec medent̃: ſed his tm̃ que frequẽter occurrũt. in auc̃. vt ſine ꝓhi. ma. fi. tu. ge. §. q2 ꝟo. coll'. vij. arg. iiij. diſ. erit. ff. de legi. nã ad ca. vix eni eſt ꝙ in ciuitate vel ibi ꝓpe nõ habeant̃ ꝑiti. vñ ſatis coꝝ copia in ciuitate haberi põt ff. de rei ven. q̃ religioſis. vij. q. j. põtifices. alij ſunt ꝯdicentes: ꝙ ibi eſt eadẽ rõ: primũ placuit Inno. ⁊ Hoſti. ſm h̃ expone qḋ ſequit̃: vbi ⁊c̃. i. in q̃bus locis inſignibus: ⁊ facit ꝓ hac parte. ĩ. e. §. in nullo. d ❡ Cõmode. xxij. q. ij. faciat. e ❡ Copia. Pro aduocatis aſſeſſoribꝰ cõciliarijs ⁊ alijs que emergũt. ff. de poſtu. l. j. §. ait pretor. ff. ex qui. cau. maio. l. ab hoſtibus. §. fi. de vi. et ho. cle. cũ ab oĩ. xj. q. iij. nõ licet. q̃d ſi inter iudices et ꝑtes eſt ꝯtentio ſup hoc: q2 alter dicit locũ inſignẽ: ⁊ ibi copiam peritoꝝ haberi. alter negat: q̃d erit. Dic recurrendum ad cõem opinionẽ vulgi. ff. de ſupel. lega. labeo. et ṡ. de ſpon. ex lr̃is. Quid ſi adhuc ſuper hoc ſit ꝯtentio: recurret̃ ad arbitriũ boni viri. ff. de ver. obli. l. cõtinuus actus. in delegatoꝝ q̃ iuriſdictioni ſue fauerẽt: ad hoc C. de arbi. l. ne in arbitris. ⁊ ĩ. de pe. dilectꝰ ſm Berñ. ⁊ ĩtelligo bonũ virũ iudicẽ eccl'iaſticũ illiꝰ loci ſm Inno. Hoſti. aũt dixit h̃ recurrẽdũ ad arbitriũ iudicis. i. boni viri: ⁊ ſic intelligit̃ lex ꝯtinuꝰ. §. cũ ita. eligent̃ q̃ ſm eũ arbitri. ṡ. eo. paſtoralis. ⁊ de offi. dele. ſuſpitionis: niſi euidenter notorium eſſet ꝙ ibi peritoꝝ eſſet copia: ad h̃

de ap. ꝯſuluit. j. Ego credo ꝙ cum iudex ſe ꝯſtituit aduerſariũ tunc locũ habeãt ſupradicta. Sed ſi ꝯtẽtio eſſet ſolũ iter ꝑtes: certe credo ꝙ iudex de h̃ cognoſcere et ꝓnũciaciare poſſit: q2 video ꝙ ꝓnũciat an ſua iuriſdictio qḋ plus eſt. ṡ. e. ſup lr̃as. ⁊ facit qḋ recitari conſueuit de ꝓba. poſt ceſſionem. ⁊ facit. ĩ. §. xxi. in fi.

Cum vero. Actor et reo eiuſdem dioceſis exiſtentibus cã cõmitti non debet extra illam niſi in ſex caſibus in q̃bus tamen nõ traheretur vltra vnam dietã. ⁊ niſi in duobus caſibus impetrans per iuramẽtũ fidẽ fecerit de illis repellet̃ a iudice: et in expenſis ꝯdemnabitur. h. d. vſqꝫ ad. §. cum autem. Do.

f ❡ Cum vero. Hic incipit corrigere ⁊ moderari ſtatutũ generalis ꝯcilij. ṡ. e. nõnulli. ⁊ ſũme equitatis eſt qḋ ſequitur Joh. an. g ❡ Eiuſdem ciuitatis. Quia domicilium habent in eadem ciuitate vel dioce. ⁊ idem intelligo cum plura domicilia habẽt quod eſſe põt: vt. ff. ad muni. aſſumptio. qui adhuc dico ꝙ locum habebit. §. iſte ⁊ nõ ſequens: quod ſatis ꝓbatur. ṡ. de fo. cõpe. ex parte. B. nec negari poteſt licet etiã ſit iſte alterius ciuitatis: quin etiã ſit iſtius: quod. §. iſte requirit.

h ❡ Actor ⁊ reus. Vnde dicãtur iſti: habes. ṡ. de verbo. ſignifi. forus. ꝟ. in omni. i ❡ Extra ipſas. Ciuitatem ſeu dioceſim. k ❡ Non committatur. Hoc verum videtur niſi ad id expreſſus acceſſerit partium cõſenſus. argu. ĩ. eo. §. in nullo quoqꝫ. quod etiã facit contra. cum in illo caſu hoc ſit expreſſum: in iſto non arg. de decl. ad audientiam. tamen id videtur cum hoc ſolum ſit in partium fauorem inductũ. de regula. ad apoſtolicam. cum ſuis concor. ⁊ licet hoc ſatis videatur rationabile: non dico tamẽ hoc aſſerendo per id quod dicitur in fi. c. audiui tamen curiam id ſeruare: et tales cõmiſſiones de curia emanaſſe. Et eas vidi ſub bulla. Johan. an. l ❡ Niſi. A generali edicto ponit caſus exceptos. m ❡ Ab epiſcopo. Hoc equiſſimum eſt ex eo maxime: quia ſi in ciuitate vel dioceſi ſua aliquem ex ſubditis ſuis epiſcopus iudicẽ impetraret recuſari poſſet vt ſuſpectus: vt. ṡ. vt lite nõ ꝯte. accedens. j.

n ❡ De ſua dioceſi. Idem ſi de aliena: quia etiam tunc non impetrat in ſua: vt. ĩ. §. proxi. ſed de ſua ideo dixit: quia. §. iſte tractat tantum quando reus ⁊ actor eiuſdẽ dioce. ſunt: vnde dictio niſi alias nõ ꝓprie poneret̃.

o ❡ Ab aliquo contra eum. Vix enim inueniret actor in ciuitate epiſcopi iudicem qui non faueret epiſcopo. argu. ṡ. vt lite non conteſta. accedens. ij. ibi: et omnes exiſtunt ſub diſtrictu ⁊c̃. p ❡ Non audens. Forte Gibbellinus: ⁊ ibi regunt Guelphi. vel ecõuerſo vel forte relegatus. q ❡ Potentiam. Paritas in iudicijs eſt ſeruanda: ſed potẽtioribus pares eſſe nõ poſſumus ff. de alie. iudi. mu. cau. fac. q2 etiã in p̃n. r ❡ Merito. No. verbum quia ſi diceret ſe dubitare vbi non eſt dubitandum non excuſatur. ṡ. eo. cum contingat. de iſmo. ⁊ ſi queſtiones. cum ſimi. s ❡ Eum. aduerſariũ.

t ❡ Infra. Ipſas ciuitatem ⁊ dioceſim cuius ſunt ipe reus ⁊ actor. v ❡ Secure. Quod in iudicijs requiritur: vt ipſorũ iudicioꝝ exercendoꝝ locus ſit idoneus ⁊ ſecurus: alias locũ habet appellatio. de ap. ex parte. j.

ꝛ tunc etiā ſi litteras de ꝯductu haberet ſuis inimicis capitalibus ſe exponere nō tenet.ſ͞.vt li.non ꝯteſta.ac cedens.ij. a ¶ Poſſit. Non dixit debeat.vnde dico quod ſi cōtra ep̄m vel capitulū vel potentē impetret in ſua ciuitate vel dioceſi bn̄ tenet cōmiſſio/et idem econ/uerſo ſemper ſaluo recuſationis iure.Jo.an.

mo id fieri debet.ad iuramentū enī recurrit ſolū in aliarū ꝓbationū defectū.ſ͞.de ꝓba.c.ij. de ꝓcu.ex inſinua/tiōe.ff.de iureiur.admonēdi.C.de iureiu. in bone fidei. h ¶ Per ꝓpriū iuramētū. No.ꝙ iuramentū eſt legitima ꝓbatio:facit qđ no.lxxxij.di.ꝓpoſuiſti. ad h̄.de ſen. excō . ſi ꝟo.ij. de excep.paſtoralis .ī. de elec. vt cir/ca.et.ca.nulli. et adde qđ dixi.ī. ꝺ regu.iu. p̄ſumit ignorantia. No.

b ¶ Contra pre dictos. Ep̄m vel eius aduerſariū ꝯtra capitulū vł vniuerſitates vł potentes vel ad uerſariū eius q̇ in ea intrare non audet. Jo.an.

c ¶ Vnā dietā. Olim dicebamꝰ de duabus per decre.ſ͞.co. non/nulli. Sed quid dices ſi agat ac/tione reali. nun/quid fiet cōputatio a finibꝰ dioceſis vbi ſita ē res ſm̄ ꝙ olim fie/bat:ꝛ nunquid erit ibi computatio duarum dietarū ſm̄ ꝙ olim erat:vel vnus tantū vt hic:ꝙ olim ſic eſſet:pro/batur.ſ͞.co.dilectus.ij.de fo.compe.ex parte.B. videt huic nouo iuri hodie ſtandū vltimo de hac materia . et ſicut generaliter loquitur:generaliter accipiendum. xix di.c.j.vt habeatur ſolum vnius diete computatio et nō duarū.ꝛ cū determinatione q̄ hic ponit. ſed a q̊ loco cō putetur ſatis eſt dubitabile. Pone enī ꝙ bonon̄.contra bonon̄.ſuper re ſita mediolani lr̄as impetrat:vbi debe/bit īpetrare:nūquid bonon̄.vel mediol'. vel loco vicino infra dietā a mediola. Itē pone ꝙ bonon̄.ꝯ regin̄. ſuper re mediola . q̊ impetrabit an regij vel loco vicino infra dietā an mediolan̄.vel loco vicino infra dietā? Item vi de aliud dubitabile.qđ ſi bonon̄.impetrat ꝯ reginēſem domicilio et mutinenſem origine:an habebit reſpectus ciuitatis regin̄.vel mutinen̄.cū rōne originis dicat eſſe de loco:ita ꝙ ep̄s loci eū ordinare ꝛ cōmendaticias ad ordines ſibi dare poſſit.ſic ꝛ ep̄s domicilij.ī.co.li.de tē/po.ordi.cū nullus.j.rn̄. ꝛ in loco originis dicit domici/liū retinere.ff.de ſena.l. pe.ſatis videt de mente cōditoris eſſe ꝙ habeat reſpectus loci domicilij.nō rei vel ori/ginis.ꝛ hoc ex eo:q2 de loco domicilij dicit q̇s ꝓprie tra/hi ꝑ illud verbū trahat.ſ͞.c.nōnulli:qđ etiā hic repetit ꝛ ꝑ mētē ꝯditoris hoc credo tenēdū. ad hoc.ī.de ſepul. cū quis vbi de loco originis bonon̄. habet ratio: et. C. de p̄ſcrip.lon.temp.l.vlti. vbi ꝓcedit p̄ſcriptio vt inter p̄ſentes:ex q̊ ſcribens ꝛ cui ſcribit ſunt in ꝓuincia:licet res ſit extra ꝓuinciā. No.etiam Cōpoſtol.in decre.non nulli.in.iij.glo.Guil.in Specu.de citatōe.§.j.circa ꝑn. ꝙ dioceſanus alicuius.vbi aliud non addit intelligi de bet dioc.domicilij:ꝛ ſic diſputaui et determinaui. et ſic ſeruat curia romana vt audiui. d ¶ Duobus. Vlti/mis.ſ. qn̄ actor reū in ciuitate ſecure conuenire non pōt: q2 ciuitatē intrare non audet:vel quia timet aduerſarij ſui potentiam. e ¶ Primo. No.ꝛ eſt ſi.ī.de elec.q̄uis ꝛ.c.ꝓuida.ad idem.ſ͞.de reſti.ſpo.piſanis. f ¶ Iudi/ci. No.ꝓ eo quod dixi.ſ͞.§.px.in fi. iudicis enī eſt inue ſtigare.ſi.C.de fideicō.l.volūtatis defuncti.xxx.q.v.iu dicantē. g ¶ Saltē. No.q2 ſi aliter fides fieri pōt:pri

Queſtio notabilis

In his quippe caſibus ex/tra dictas ciuitatē ꝛ dioceſim a b poſſit contra predictas cau/ſa committi: nullus tamen c eorum vltra vnam dietam a fine ſue dioceſis valeat con/ d ueniri? Sed et in duobus vl/timis caſibus niſi impetrans de predicto timore quem in litteris commiſſionis expri/ e mere teneatur: primo fidē iu/ f g dici faciat ſaltem per propriū h iuramentū iudex ipſe nullate/ i nus in cauſa ꝓcedat: ſed par/tes a ſua iuriſdictione dimit/tens īpetrātē eundē in expen/ k ſis legitimis alteri parti con/ l demnet. ¶ Cum autē actor ꝛ reus ciuitatum et dioceſum fuerint diuerſarum: ſi actor in ciuitate vel dioceſi rei iudicē m n habere recuſet: ipſum non in ſua ſed in alia ciuitate vel dio/oce. libere impetrare valeat: reumq́ trahere ad eandem dummodo locus ad quē eū o p traxerit vltra vnam dietam: ſicut in caſu alio premittitur: q minime ſit remotus. ¶ In r nullo quoq́ caſuū predictorū iudex extra ciuitatē ſeu dioce/ s ſim in qbus deputatus fuerit

i ¶ In cā prin/cipali. Procedet tamen in abſol/uendo. cogſcēdo taxādo ꝛ iudicā do de expēſis:vt ſequitur.

k ¶ Legitimis. Quod dic vt no. ij.q.j.in ꝑmis de do.ꝛ ꝯtu.finem.

Cum autem. Actor ꝯ reum di/uerſe dioceſis de/bet impetrare de legatū vel in dioce.rei vel in alia nō ꝓpria nec per vnam dietam diſtāte. hoc dicit vſq́ ad.§.in nullo.Do. Actor

l ¶ Cū aūt.ſ͞.in px.§.dixit q̇d iuris cū actor ꝛ reꝰ eiuſdē dioc.vel ciuitatis ſunt. mō dicit hic q̇d iuris cū ſint diuerſarū. De p̄latis aūt ordinū vel locorū q̇ impetrāt ꝓ membris ſuis habētibus vel nō habētibus ſpeciales admīſtratores vel gubernatores.dic vt in ꝯcilio viēne. co.ti.abbates. m ¶ Habere: Id eſt impetrare. n ¶ Recuſet. No.ꝙ actor recuſat iudices. ꝛ hoc verū eſt in iudice adeūdo delegato vel ordiario.vn̄ ſi reꝰ plures hꝫ ordinarios actor alterū eligit alterū recuſat:ſed in iā adito ſecꝰ:q2 tūc actor nō recuſat ſed reꝰ bn̄ niſi ex noua cā.vel nouiter ad eiꝰ noticiā ꝑuenlēte.ſ͞.de off.dele. cāmq́.ꝛ.c.inſinuante. o ¶ Traxerit. Et in q̊ deputa/tus eſt iudex.ī.§.pxi. p ¶ Dietā. An dieta iſta cōpu/tanda ſit legaliter.ſ.vt.xx.miliaria cōputent ꝓ vna die/ta.ff.ſi q̇s caut.l.nicena.an vulgariter.ſ.ſm̄ regiōis cō ſuetudinē? Dic vt no.ſ͞.c.nōnulli.ꝛ.ī.ꝺ elec.cupiētes.j. rn̄.ꝛ ꝙ de vulgaribus intelligi debeat ꝓbat.ī.de ꝑben. pn̄ti.§.loca. q ¶ Remotus. Vn̄ ꝛ ſi modicum vltra vnā dietā remotꝰ eſſet locus ille:puta ꝑ vnū miliare nō poterit ibi fieri ꝯuentio.ff.de.ver.ſig.l.iij. In nullo. Delegatꝰ ext locū cōmiſſiōis nec ꝑtes citare nec ꝺ eā ꝯgnoſcere pōt ſine exꝓ̄ſſo partiū ꝯſenſu:nec ſubdelare locis vel ꝑſonis alijs q̄ꝫ hic expreſſis.h.d.vſq́ ad.§.inſuper. Primo ponit duo a q̇bus vnū caſum excipit.ibi: Niſi. Scđo alia duo.ibi: Neq́ alibi. Domi. r ¶ Predictorū.ſ.cū actor ꝛ reus ſūt eiuſdē dioce.ꝛ in eadē ſūt iudi/ces impetrati vel ex cā in alia.vel ſunt diuerſarū ꝛ in ciuitate rei impetrati ſunt iudices . vel in tertia ciuitate. s ¶ Deputatꝰ fuerit. No.q̄ ꝙ nō ſolū requirit ꝙ nō citet ad locū vltra dietā nō remotū:ſed etiā ꝙ nō citet ext locū in q̊ deputatꝰ eſt.olim aūt dicebamꝰ de duabꝰ die/tis:ꝙ ſi iudex exeundo locū in q̊ deputatꝰ eſt veniat ad locū nō remotū vltra duas dietas ꝓcedere poterat . de excep.olim.hodie in ſupradictis caſibꝰ nō ſic vt h̄ vides. (Item ꝙ locus ſit inſignis: vt.ſ͞.ꝟ.nec audiant. Quid q̄ ſi talis locus in q̊ hec tria ꝯcurrāt hr̄e nō pōt:ꝛ ſeme dū litigādi corā ordinario nō ſubeſt:puta q2 ab ipſo eſt

Diuiſio

Addi.

appellatū? So.exp̄mat h̄ pape.q̄ ſibi ꝓuidebit. h̄ exp̄ſſo in reſcp̄to. Joh.an.) a ¶ Citet ꝑtes. Et ſi citauerit nō tenentˀ lr̄e: q: citatio irrita eſt ip̄o iure: vt in fi.c. ⁊.ſi ob h̄ ꝓceſſerint ꝯ eos nō tenet ꝓceſſus vt ibi. An aūt citatus teneatˀ lr̄e ꝑuilegiū vel defenſionē allegaturꝰ. dic vt no.iij.q.ij.ep̄s ⁊ de accu. veniens. in vlti. glo. b ¶ Expreſſus. Intātū credo in herēdū huic lr̄e. ꝙ lʒ interueniat tacitus ꝯſenſus. pura q: nō opponitˀ exceptio credo ꝙ non valeat ꝓceſſus ꝑ finē.c. Idē credo ſi int̄ueniat cōſenſus rei et nō actoris vel ecōuerſo. licʒ eiꝰ tm̄ q̄ cōſentit videatˀ eſſe fauor eadē rōne cū lr̄a iſta dicat earūdē.

a citet ꝑtes nec de cā ſibi cōmiſ b ſa cogſcat. Niſi ad id exp̄ſſuſ acceſſerit earūdē aſſenſuſ. c Nec alibi quā infra illas d ⁊ ꝑſonis dūtaxat deſignatis e ſupiꝰ cōmittat quōlibet vices f g ſuas. ¶ Inſuper vt gratis ⁊ h cum omni puritate iudicium i k coram ipſo procedat nullum l munus vel quicquid aliud.

m Niſi forſan eſculētū vel po n culētū mera liberalitate obla o p tū: qđ paucꝭ ꝯſumi poſſit die q bus: vel niſi cū ip̄m ꝓpt̄ cāʒ ſibi cōmiſſam contigerit extra r s ſuū domiciliū ꝓficiſci mode t ratas expēſas recip̄e ab eiſdē v ꝑtibꝰ qualitercūꝗ͂ p̄ſumatˀ. Prouiſurus attente: ꝙ in ip̄is expenſis modū nequaꝗ͂

l.plebiſcito. ⁊ tolerātˀ iſta: q: nō eſt viſile ꝙ ꝓpt̄ iſta moueretˀ animꝰ iudicātis. de ſimo. ⁊ ſi q̄ones ad fi. ſic ⁊ ꝓ modica re nō datˀ actio ꝺ dolo. q: nō ē viſile ⁊c̄. ff. ꝺ dolo l.j.⁊.l.p̄ce.in fi. ⁊ ꝺ modico n̄ ē curādū. ꝺ ꝯſe.di.ij. reuera. alibi nō diſtinguitˀ int̄ multū ⁊ modicū. xliij.q.iij pleriꝗ͂.⁊.q.vl.c. vlt̄.ſ.de ap.c.de appellatiōibꝰ.de ſi.ex tue.inſti.de re. diui.§. gallinarum Joh.an. q ¶ Propt̄ cām .i. ſuadente vtilitate vel neceſſitate cauſe: vn̄ nō debet fingere occaſionē: vt infra ſequitur. ſi.ſic.j.de in.c.ij. et hoc ſatis videtˀ terminari qđ ſolet queri an ſi ſcholari exiſtenti in ſtudio papa deleget cauſā ille poſſit petere expēſas. lʒ ille n̄ ſit i domicilio ſuo lʒ ex̄. nō eſt tn̄ ibi ꝓpt̄ cām ſed ꝓpt̄ ſtudiū: vn̄ expēſas nō habebit ꝑ hāc lr̄am: ⁊ de hoc in Spe. de ſala.§.j.℣. ſi alicui. r ¶ Proficiſci. Pone exēplū.ſ.§.xxi. de p̄ſcꝑ. q: indicāte. s ¶ Moderatas. Nunꝗ͂ minores pōt. ff. mā. ſi q̄s. al's eſt ſub. l. iter cās.§. impēdia. ad idē. ff. de admi. tu. cū plures.§. cū tutor. erūt tn̄ mediocres ⁊ nō delicate. ff. de pig. ac. ſi ſeruos in fi. ad idem de do. ⁊ ꝯtu. finē. ⁊.c. ſe. de eo qui mit. in poſ. cum veniſſent. de ſequeſtra. poſ.c.j. ad fi. nec credo cōpenſandas vel deducendas in hoc caſu expenſas q̄s domi facturus eſſet ſm qđ dicere ꝯſueuimus in victore ꝑ.l. ff. ad exhibendū. ſed ⁊ ſi.§.j. ff. de peti. here. ſed ⁊ ſi.§. quod autē.ij.⁊. ff. de reivendi. ſi res. q: dico ꝙ in ꝓcuratōibus his nō deducuntˀ ſicut ⁊ ep̄s viſitās vel ꝯſecrans ꝓcurationē integrā recipit: ⁊ nil deducit. ſ. de ſimo. cū ſit. et teſtis integre expēſas ꝑcipit. iiij.q.iij. venturis. et.j.e.§. pe. al's ſeq̄retˀ interdū ꝙ nil h̄ret: cū interdū tantūdē ⁊ forte plus expēdāt in domo ꝓpria. p̄terea iā eſſet differētia inter delegatū et ordinariū: q̄ qn̄ ꝓficiſcitˀ expēdit q̄ domi expenſurꝰ erat vt in auc̄. de mā. ꝑn.§. illō. tn̄ aliꝭ ꝯ. Et nō ꝙ lr̄a iſta nō diſtinguit an delegatꝰ habeat bn̄ficia ſufficiētia vl̄ nō. vn̄ dico ꝙ ſiue abūdet ſiue nō expēſas habebit cū ꝓficiſcitˀ ꝓpt̄ cāʒ. lʒ Hoſti. dixerit delegatos pape peccare ſi recipiūt expēſas: ex q̄ h̄nt ſufficiētia bn̄ficia. et h̄ nō. ſ. de vi. ⁊ ho. cle. cū ab oi. ⁊ in iſtis expēſis habetˀ rō nō ſolū victꝰ ſed etiā vecturarū equorū ⁊ ſimiliū. Quid dicemus de delegato ordinariꝭ: Dic ꝙ ſi eſt delegatꝰ ad vniuerſitatē cārū. idem qđ in ordinario. ſ. ꝙ nil habebit. imo ordiariꝰ ei ꝓuideat. Idē eni eſt ꝯſiſtoriū. j. ꝺ ap. romana. ⁊ ordiariꝰ eſt vt dixi. j. de of. vic. lʒ. ad h̄. ſ. ꝺ offi. or. int̄ cetera. ⁊ in auc̄. vt nulli iudi.§. nulli. coll̄. ix. ⁊ in auc̄. de mā. ꝑn.§. illud. ſi ſit delegatꝰ ad ſp̄alē cām. ⁊ ordinariꝰ ei cām malicioſe cōmittit idē. Si nō malicioſe videtˀ idē ꝙ in delegato pape ſm Inno. q̄ h̄ no. ſ. ꝺ vi. ⁊ ho. cle. cū ab oi. ſed an pene habeāt locū in eo q̄ in delegato pape h̄ exp̄muntˀ: vtilis eēt declaratio ꝓ eo ꝙ pene nō videtˀ excedere ꝓpriū caſum. de pe. di.j. pene. j. de re. iu. in penis. t ¶ Recip̄e. No. q: nō ſolū exigere ab inuito. ſed etiā volētē recip̄e ꝓhibetˀ. ad idē. j. de cenſi. romana.§. pe. v ¶ Qualitercūꝗ͂. No. q: ſm leges delegatꝰ hʒ ſportulas. ſ. duos aureos in ꝑn. ⁊ duos in fi. in auc̄. de iudi.§. ne autem. coll̄. vj. ⁊ hoc ſi cauſa ſit maior centum aureorū. alioquin delegatus etiā a principe nil habebit: vt ibi ſm nos nil videtur delegato dandum Nota

c ¶ Illas. Ciuitates. ſ. ſeu dio. in q̄bꝰ deputatꝰ eſt. d ¶ Deſig̃tis. Supiꝰ. ſ. ꝯſtitutꝭ i dignitate vl̄ ꝑſonatu vl̄ cathedraliū eccliaꝝ canonicꝭ. approbata eſt igitˀ ꝑ hāc lr̄am opi. Ber. ⁊ modernoꝝ q̄ notabāt in decre. ꝑnti. ꝙ idē iuris erat in delegatꝭ a ſe. ap. qđ in legatis. In ordinariꝭs aūt tene ꝙ h̄es. j. de offi. or. vt litigātes. ⁊ in.c. cū ep̄s. e ¶ Vices ſuas. Secus ſi audiētiā cōmitteret vel aliqꝺ certū articulū. ad hoc. ſ. de de le. ſup q̄ſtionū. ⁊ dixi. ſ.e.§.j. Inſuper Delegatus nihil debet a partibus recipere niſi eſculentū ⁊ poculentū libere oblatū paucis cōſumpturus diebus vel moderatas expenſas ſi non ſunt pauperes qn̄ ꝓ neceſſitate vel vtilitate nō malicioſe ex̄ domiciliū ꝑgeret. h. d. vſꝗ͂ ad §. aſſeſſorē. Do. Et iſta eſt ſcđa ꝑs ꝑn. vt dixit glo. j. p̄t iſta ꝑs ſubdiuidi: q: primo ponit regulā p̄miſſa rōne q̄ duos caſus excipit prima. ibi: Niſi. Et ſcđo caſu excepto q̄ttuor modificatōes ſubijcit ibi: Prouiſurꝰ. Domi. f ¶ Inſup. q. d. ſupra ꝓuidimus de ꝑſonis ⁊ locis q̄bꝰ ⁊ in q̄bꝰ cauſe cōmittēde ſūt ⁊ tractāde. nūc ꝓuideamꝰ ad excōicatiōes idebitas q̄ in iudicijs ⁊ a iudicibꝰ aſſeſſoribꝰ notariꝭs fiebāt. de tp̄e ꝓceſſus nil dixit: q: ſatis ꝑ antiq̄ iura ꝓuiſū erat. ſ. de fer̄.c. vl. de of. dele. ꝯſuluit. in auc̄. ꝺ iudi.§. ſedebūt. coll̄. vj. g ¶ Gratis. Vn̄ dicit q: iudiciū iuſtū vel iniuſtū nō lʒ vēdere. xj.q.iij. nō licʒ xiiij.q.v. nō ſane. de vi. ⁊ ho. cle. cū ab oi. h ¶ Puritate. Cōſciētie. j.e.§. aſſeſſorē. j. de re iu. cū eꝯni. i ¶ Iudiciū. Pōt h̄ poni ꝓ ſnīa: ⁊ etiā ꝓ oī eo qđ ſnīam p̄cedit ⁊ facit qđ dixi. j. de re. iu. in iudicijs. ij.q.j. ſic̄. k ¶ Corā ip̄o delegato. Idē in ꝯſeruatore. j. de offi. delega.c. vlti. l ¶ Nullū munꝰ. No. q: triplex eſt munꝰ a manu a lingua ⁊ ab obſequio. nō ḡ dixit ſimplicitˀ munꝰ. ſed dixit nullū munꝰ. ad idē. j.q.j. ſūt nōnulli. m ¶ Niſi eſculētū. ḡ nō q: de aliꝗ͂ qđ in muneribꝰ ꝯſiſtit etiā vniꝰ denariꝭ valorē recip̄e nō p̄t niſi eſculētū ⁊c̄. n ¶ Mera liberalitate. Vt exactū vel petitū directe vl̄ indirecte nō fuerit ad idē ꝺ ſimo. dilectꝰ.ij. ad fi. Jo.a. o ¶ Paucꝭ Cū numerus nō adijcitˀ credere arbitrio boni viri relinquēdū: habita etiā ꝯſideratiōe ꝑſonarū ipſius iudicis recipiētis: ⁊ ꝯſuetarū expenſarū q̄litate: ⁊ ipſiꝰ dantis ad h̄ de ſimo. ⁊ ſi q̄ones. ⁊ ſaltē duo dies nō videtˀ excludi. cū pluralis elocutio duos nūero cōp̄hēdat. de ꝯſe. di.j. hoc q̄ʒ. ff. de teſti. l. vbi nūerus. ad h̄. ſ. ꝙ relinq̄tˀ arbitrio boni viri. ff. de. ℣. ob. l. ꝯtinuꝰ actꝰ. p ¶ Conſumi. Diebꝰ ita ꝙ nō ꝓducatˀ ad mūeri q̄titatē. ff. ꝺ off. ꝓcō. ſolēt in fi. Talia eni exēnia nō ſūt luc̄. vt ibi. ff. ꝺ of. p̄ſi.

Nō lʒ vendere iudicium

Triplex ē munus

a excedat: nec plus ab vna par/
b c te q̃ ab alia exigat cū cōe ge/
rat negociū vtriuſq;: quodq;
d vbi cāe ſibi commiſſe vtilitas
e vel neceſſitas nō exegerit oc/
caſionē ꝓpter habēdas expē/
ſas ꝓficiſcendi extra domici
f liū nō aſſumat: ſʒ ⁊ vbi nota/
g biliter fuerint paupes litigā/
tes: etiā ꝑ expēſis nil ꝓſus
exigat ab eiſdē. Aſſeſſorē
h i aūt vt qñq; faciunt aliq̇ frau
k dulenter niſi eo indigeat: qd
l m ꝯſcīe relinquat̃ eiuſdem: ſibi
n nequaq; adiungat: alioq̇n de
ſuo ꝓprio ꝓuideri teneat̃ ei/
dem. Si autē indigeat ipſum
o neutri pti ſuſpectū aſſumens
p ei de cōpetenti ſalario ꝓuide
q moderando ab eo faciat a pti
r s bus cōiter ꝓuideri. Nota
t riū vo vel notarios in cā ſibi
cōmiſſa ſcribentes: q̇ vt pluri
v mū in exigēdo ſalario metas
rationis excedūt: vt ad ipſi⁹
x y ſpectat officium prudenter
z refrenet. Nec cum ipſis aut
cum aſſeſſore prefato lucrum

noīe ſportularū. cum iſta littera ſic generaliter loquat̃
⁊ ſupra dixit nullū munus vel quicq; aliud. et facit. ſ.
de vi. ⁊ ho. cle. cū ab omi. ⁊ quod ibi no. a Excedat
Hoc ſatis. ſ. dictū fuerat dum dixerat moderatas.
b Q̃ ab alia. Hoc non habet locum in caſu. j. de iu/
di. mulieres. cuʒ
enim teſtem pro
ducens illum ha
beat ꝓcurare. li/
cet ille ꝑ vtraq;
parte teſtet̃. j. eo.
§. ꝓ ferendo. a ſi
mili in iudice cū
ad teſtē ex cā ꝓ
ficiſcit̃. Itē vbi
vna ps abūdat:
alia nihil habet.
Itē dico: vt. j. e.
ꝟ. ſed vbi. vñ ibi
dicit litigātes in
plurali: ad h̃ de
elec. cupiētes. §.
ſi vo. ꝟ. niſi for/
ſā. ⁊ facit ad idē
eadē decre. §. de
niq;. ꝟ. vt eo.
c Cōmune. Facit. j. §. proxi. in fi. d Vtilitas vel
neceſſitas. No. iſta duo paria. ad idem de p̄ben. expo/
ſuiſti. et ibi de hoc: alioq̇n nō ſunt paria: de eo q̇ mit. in
poſ. cū veniſſet. ff. de impen. in re. do. fac. l. impenſe. cum
duab⁹. l. ſe. e Occaſionē. Eſt ſi. j. de iudi. mulieres.
f Notabiliter. No. igit̃ debet eſſe pauptas. ad idē. ſ.
Pauptas de vſu. cū tu. g Paupes. Pauptas nō ē de genere
malorū. xv. q. j. illa in fi. et no. q̇ etiā ſm leges in h̃ caſu
ordiari⁹ nō hʒ ſportulas. i auc. de mā. ꝓn. §. ſit tibi. col.
iij. ⁊ mgr̃ in cathedrali eccl'ia inſtitut⁹ paupes ſchola/
res gratis: docet de magi. c. j. ⁊ ꝓpter paupertatē due ec/
Add i. cleſie vniunt̃. x. q. iij. vnio. ⁊ pauperibus ꝓuidere dʒ pre
tor de aduocat. ff. d poſtu. l. j. §. ait p̄tor. (De ꝓuilegijs
⁊ incōmodis paupertatis remittit archidi. ad ea q̄ nota/
uit. xj. q. iij. paup. Io. an.) Aſſeſſorem Delegatus ni
ſi indulgeat nō aſſumit aſſeſſorē al's de ſuo illi ꝓuideat
ſi eget nō ſuſpectū ptibus aſſumet cū moderato ſalario
Diuiſio a partibus ſoluendo. h. d. Et ponit duo dicta. Scđm.
ibi: Si aūt. Iph. an. h Vt qñq;. No. haberi rōnē
de his q̄ raro fiūt ad idē. ff. de ſta. ho. l. nō ſūt. et. l. vl. ꝯ
ff. de legi. nā ad ea. Sol. vt no. de deſpon. impu. lr̄as. in
glo. pe. i Fraudulēter. Vel vt ptes grauēt vel alte
rā earū: vel vt amicis ſeruiant: vel vt lucrū pcipiāt vel
pticipent: vt. j. ſequit̃. vel vt ſeipſos exonerēt: qd facere
non debent: de offi. dele. paſtoralis in prin. k Indi/
geat. Quia forte non eſt peritus vt conuenit ad vniuer
ſa pūcta cauſe rimāda: vel q2 varijs ſuis negocijs vel in
firmitate corpis impedit̃. l Cōſciētie. Si. de renun.
niſi cū pridē in fi. m Relinquat̃. Per hoc vbū cre/
do q̇ pars nō poſſit referre q̄ſtionē iudici delegato. ſ. di
cendo q̇ aſſeſſore nō eget. cū eni h̃ ꝯſcie relinquat̃ ipſius
q̄ ſolus de⁹ h̃ ⁊ null⁹ ali⁹ iudex vel cognitor. p̄terea po/
ſito q̇ ſūm⁹ ſit doctor ⁊ parū occupat⁹: ex q̄ ꝯſcia ſibi h̃
dictat pōt aſſeſſorē aſſumere vt hic. caueat tñ ſibi ne cō/
ſcia ei⁹ improbabilis ſit. de ſimo. per tuas. ij. Alio
quin. ſ. ſi adiūxerit: cū nō egeret. o Suſpectū. No.
Addi. ꝓ ſuſpectis q̇ de facto in cauſis dant̃ ꝑ partes. (Patet
aūt ꝑ hūc tex. ſatis eſſe q̇ aſſeſſor nō de ſuſpectis. lʒ nō
ſit de ꝯſiderātib⁹ in q̄s forſan ptes nō ꝯueniūt. Io. an.)
p Cōpetēti ſala. Spe eteni p̄mioꝝ inuitād⁹ eſt aſſeſ
ſor. C. de aſſeſ. l. j. ⁊ ſalariū hr̃e dʒ. ff. de of. aſſeſ. l. diē fun

cto. debet eni merces ꝯſtitui ꝓ labore. xij. q. ij. charitatē
nec de ꝓprio bn̄ficiū quis facere cogit̃. x. q. ij. precarie. ⁊
pōt iuſtū ꝯſiliū vēdere. xj. q. iij. nō lʒ. adde qd ibi no. ⁊. x
iiij. q. v. nō ſane. d h̃ in Specu. §. ſalariū. ꝟ. q̇d ſi duobꝰ.
q Moderando. Scđm qualitatem cauſe ⁊ partium
ꝯditionē: ⁊ facū
diaʒ aſſeſſoris et
loci ꝯſuetudinē:
ſicut de aduoca/
to dicimus. ff. de
var. et exor. cog.
l. j. §. in honora/
rijs. r Cōiter
Quia cōe geriē
negociū. ſ. §. pro
xi. ⁊ ſi delegatus
moritur vel ptes
cōcordent: nihil/
ominus aſſeſſori
ſalariū ſtatutuʒ
habebit vel ha/
bitum non reſti/
tuet. ff. de offi. aſ/
ſeſ. l. diē fūcto. ff.
lo. q̇ operas. ⁊. l.
ex conducto. §.
Item ſi. ff. de var. ⁊ exor. cog. l. j. §. diuus. Notariū.
Delegatus taxare dʒ ſalariū notarioꝝ nec pticipare dʒ
cū ipis vel aſſeſſorib⁹ in ſalario. h. d. vſq; ad. §. ſi q̇d aūt
Primo mādat ſalariū moderari. Scđo ꝓhibet iudicē Diuiſio
in lucris pticipare. Do. s Notariū. Quē debet hr̃e
delegat⁹: vt fideliter cūcta iudicij acta ꝯſcribat. ſ. de ꝓ
ba. qm̄. ⁊ vocat̃ ſeruus public⁹. j. de vſur. q̄q;. ⁊ priuat
eccl'ia etiā laicū h̃ officio rōne pcti: vt. j. de penis felicis
. §. j. cū ſi. t Notarios. No. plures notarios aſſumi
ad ſcribendū in vna cā cū hoc nō repiat̃ ꝓhibitū: ⁊ hic
ſit ꝯceſſum. ⁊ facit ad p̄dicta decre. qm̄. v Metas
rōnis. Et eſt illud q̄ſi crimē ꝯcuſſiōis rōne officij vltra
debitū exigere. j. q. vij. ſancimus. C. ad. l. iuli. repe. l. vlt.
x Officiū. No. iudicis etiā delegati eſt moderari ſa/
laria aſſeſſoꝝ ⁊ notarioꝝ: q2 cum cā ſit ei cōmiſſa ⁊c̄. de
offi. dele. preterea. et eſt ſi. de iudi. c. vl. vnde bn̄ dicebat
Guil. in ſpe. ti. de ſala. §. ij. circa fi. q̇ aut ſcriptura erat
de foro ⁊ iudicialis aut extraiudicialis. ꝑmo caſu puta in
exceptiōib⁹ replicatiōib⁹ ⁊ ſimilibus ſcribēdis ad officiū
iudicis corā q̄ agit̃: etiā delegati pertinet taliū ſalaria
moderari: ⁊ grauaminib⁹ ptes releuare. d pe. di. j. nemo.
⁊ de offi. dele. cū te. ⁊ cūcta q̄ litigatores impediūt emē
dare. j. q. j. emēdari. ff. d offi. dele. c. j. ⁊ tales iprobos ex
actores punire. C. de of. p̄fe. africi. in noīe. ꝟſus fi. §. hoc
etiā decernim⁹. moderabit̃ q̄ q̇d det̃ ꝓ citatiōe: quid ꝓ
termino: q̇d ꝓ ꝯteſtatōe: ⁊ ſic de ſingulis: ⁊ in h̃ iſpiciet
ꝯditionē pſonaꝝ ⁊ cauſe: ⁊ ꝯſuetudinis fori. ⁊ ſi ſibi vi
debit̃ ꝑ alios fideles notarios faciet hoc taxari. Si ve
ro ſit ſcriptura extraiudicialis: puta inſtrumentū ven
ditionis de qua agitur: vel depoſiti vel abſolutionis:
vel ſimilia: expedietur id per ordinarium loci vel depu
tatū illi officio: puta per conſulem tabellionum bonoñ.
qui ſi de cetero ſalario non fuit conuentū inſpecta qua
litate cauſe ꝯditione pſone: et ꝯſuetudine loci taxabit:
vel taxari faciet per viros expertos. ff. de var. ⁊ exordi.
cog. l. j. ⁊ de ſimo. c. j. iij. q. vij. §. tria. ꝟ. apud vrbē.
y Prudēter. Ad idē de accu. q̄liter. j. z Refrenet
Alludit vocabulo: ⁊ eſt ſi. ſ. in ꝓemio cōpila. Gre. ⁊. ſ.
de homici. dilect⁹. Si quid Delegatus recipiēs aliq̇d
ꝯ ꝓhibitionē hui⁹. c. tenet̃ reſtituere nō obſtāte danti
remiſſione. h. d. Pria punit. Scđa penā aggrauat. ibi: Diuiſio

participet vllo modo. ¶ Si
quid autem ꝯtra cõſtitutionẽ
a preſentem receperit ad ipſius
reſtitutionẽ integram teneat̃.
Nulla eorũ quibus reſtitu/
b tio facienda fuerit remiſſione
vllatenus profutura eidem.
c ¶ Proferendo quoqꝫ teſti/
monio pretextu cuius aliqui
alios fraudulenter interdum
a iudicibus vocari procurãt
d e vt eos laboribus et expenſis
f fatigent: aut extorqueant ali/
quid ab eiſdem nullum vlla/
tenus conuocet: niſi quando
g conditio ⁊ ſtatus cauſe requi
h rent. Sed nec tunc niſi a ꝓ
ducente competentes vocato
pro teſtimonio veniendo ſtan
do et redeundo faciat mini/
i ſtrari expenſas. ¶ Quic/
quid autem contra premiſſa
vel eorum aliquid contigerit
k attentari ſit ipſo iure irritum
et inane. I dc̃. Sola preuen
ta preſentatio et receptio in
canonicum ſecũdi impetran/
tis in eadem eccleſia non ex/
cludit primum impetrantem
a prebenda vacante tempore
ſue receptionis vel poſt vel a
vacante ante ſuam receptio/
nem vel preſentationem: et ſi
per proceſſum executoris vel
interpoſitionem decreti pro
primo impetrante affecta ex/
titerat niſi dolo vel negligen
tia excluderetur ab eadẽ. h.
dicit. Domini. ca. XII
l T Ibi q̃ grãm in biturẽ.

Nulla. Jo. an. a ¶ Recepit. ſ. a partibus preter eſcu lentũ vel poculentũ: vel vltra moderatas expenſas cuꝫ ꝓficiſcit̃. vel participãdo lucrũ cũ aſſeſſore vel notario. b ¶ Remiſſione. Si. ꝫ. de cenſi. exigit. ad fi. ⁊ in Cle. de here. nolentes. ℣. ꝙ ſi ſecus. et ſic eſt caſus vbi dñs rem suã in aliũ transferre nõ põt: qd̃ eſt ꝯ regulã qua dicit̃. Nihil ẽ tã naturale q̃ꝫ voluntatẽ dñi volẽtis rem ſuam in alium trãſferre. inſti. de re. di. §. per traditionem. Quid ſi poſtq̃ꝫ reſtituit iudex pſ ſibi donet: nũq̃d hoc facere põt: credo ꝙ ſic: q꜡ h̃ hoc nõ ꝓhibet̃: ſicut nec alia ſua bona donare ꝓhibet̃. Et eſt rõ quare aliud in remiſſione aliud in donatione: remiſſio facili⁹ ꝑſumitur fraudulenter fieri q̃ꝫ donatio: q꜡ facilius remitteret q̃s m̃lta q̃ꝫ donaret pauca. ſic al's ſil'e. ff. ad vell'. ſed ſi ego. vbi dicit̃ ꝙ ſenatuſconſultũ velleianum mulieri intercedenti ſuccurrere voluit nõ donãti: ideo quia facilius ſe obligat mulier q̃ꝫ alicui donet: ⁊ hec eſt cauſa q̃re ꝓhibet̃ ne pena interueniat in m̃rimonio ⁊ nõ arra: quia facilius ꝓmitteret quis centum nomine pene q̃ꝫ daret decem nomine arre: vt recitari ſolet. s̃. de ſponſali. gemma. hec omnia intelligo vera eſſe dũmodo ꝯtractus iſte in fraudem non fiat: quia tũc nõ credo iudicẽ abſolutũ. ad h̃. ff. de dona. inter vi. et vxo. ſi ſponſus. §. circa. ff. ad vell'. q̃uis. §. ſi cũ eſſem. ⁊ facit. ꝫ. de elec. cõmiſſa. cum ſimi. ⁊ quod no. xiiij. q. iij. pleriqꝫ. de priuileg. q̃ꝫto. ff. de legi. l. contra. et quod no. Guil. olim in decre. de poſtula. properandum. Grego. x. quam hodie non habemus. Pro ferendo. Delegatus non debet vocare teſtes niſi quãdo ſtatus extra requirit et producente illis adminiſtrante expenſas in veniendo ſtando et redeundo. h. d. vſqꝫ ad. §. quicquid.

Diuiſio Prima pars cauſa premiſſa prohibet indifferenter teſtes vocari. Secunda eis prouidet in expẽſis. ibi: Sed nec dñicus. c ¶ Teſtimonio. Ad qd̃ ne veritas occultetur libet compellitur. xiiij. q. ij. q̃ꝫq̃ꝫ. de teſti. cogen. peruenit. ⁊ hoc in ciuilibus. In criminalibus autẽ quid iuris no. eo. titu. dilectorum. d ¶ Laboribus. In cundo ⁊ redeundo. e ¶ Expenſis. No. ergo ꝙ iudex non ſolum parcere debet laboribus ⁊ expenſis partiũ: vt. s̃. de do. ⁊ ꝯtuma. finem. ſed etiam teſtium: vt hic. f ¶ Extorqueant. Simile. s̃. eo. ti. c. vlti. g ¶ Conditio ⁊ ſtatus: vt ſi petantur ſuper principaliter conteſt. ⁊ iurato de calumnia: et dato termino ad probandum: ⁊ porrecta intentione producentis: tunc teſtes citentur vel ſi petantur ſuper dilatoria ante litem cõteſta. dato termino per iudicem ad eam probandam: ⁊ intentione

Addi. porrecta. (Et ſic ceſſabit queſtio nota. in Specu. de teſte. §. qualiter. ver. quid ergo. ſimile de teſte qui iurauit ꝓductis articulis Jo. an.) Et no. ꝙ ſi citauerit ꝯ hanc formã: citatio nõ valet ipſo iure. ꝫ. c. ꝓxi. h ¶ A ꝓducente. no. ꝙ licet teſtis iuret dicere veritatem ꝓ vtraqꝫ parte: ⁊ que capl'a iuret habes no. ij. q. iiij. nullã. ⁊. s̃. de teſti. frraternitatis. in vlti. glo. ⁊ ad h̃ teneat̃. xiiij. q. v. nõ ſane. ⁊ celare veritatẽ ſit pctm̃. ꝫ. de cri. fal. c. j. xj. q. iij. q̃ſq̃s. tñ ſol⁹ ille q̃ ꝓducit procurat teſtẽ in veniẽdo ſtãdo ⁊ recedẽdo: vt hic. ⁊ iiij. q. iij. §. Itẽ in criminali. ℣. venturi. C. d̃ teſti. l. qm̃. C. de appl'. l. eos. §. ſi q̃s aũt. ⁊ ad h̃ ꝯcor. ꝫ. de elec. cũ nõ deceat s̃. de vo. ⁊ vo. re. magne. (Omnino Additio de his expeñ. vi. q̃ ſcripſi i Spe. de teſte. §. q̃liter ſup. ℣. teſtes aũt Johan. an.)

Que capl'a teſtis iurat

i ¶ Expenſas. ꝯſueuerũt aduocati ſua doloſitate ⁊ imperitia neſciẽtes alit̃ ptes iuuare. dilatões iuris petere ad teſtes vltramarinos vel ex̃ ꝓuinciã producẽdos. iij. q. iij. ſpaciũ. poterit iudex ſi de malicia ꝑſumebat. ſ. vt id fieret cã ꝓtelandi negociũ ſacr̃m exigere ꝫ. d̃ iura. ca. c. ij. in fi. ſꝫ ſi iurabat̃ videbat̃ dãda dilatio. Cõſueuerãt iudices alit̃ ꝓuidere ſm̃ formã decre. de fideiuſ. cõſtitut⁹. ſ. ibi cõmittere receptionẽ teſtiũ recepta cautione ab illo ꝙ vadat vel mittat ad vidẽdũ illos iurare. ſup q̃ vide qd̃ ibi no. hodie puto meli⁹ ꝓuiſũ ꝑ hãc lrãm. ſi. enĩ dicet ps habeo teſtes vltramarinos. ⁊ iudex dicit parat⁹ ſum illos citare ⁊ expectare. depone ſalariũ ꝓ expenſis teſtis in eũdo veniẽdo vel ſtando: quod ſi facere nollit cauſam nõ differet. Quicquid. Geſtu contra hanc decre. ſunt ipſo iure nulla hoc dicit. Et non diuiditur. k ¶ Ipſo iure. No. igitur ius nouum quia vt ſuperius dixi in multis capitulis ſuperioribus valebat olim ꝓceſſus: ſi nõ opponebatur exceptio: hodie ſecus ꝑ hãc lrãꝫ: q꜡ nullũ ẽ exceptõis remediũ oportunũ.

T Ibi qui grãm. ¶ Hec eſt notabilis decretalis. Et diuiditur quia ꝑmo ponit tres caſus quibus primus impetrans eſt potior. quos in fi. moderat̃. Secũdus caſus eſt ibi: Idem q̃ꝫ. Tertius. ibi: Quinimmo. moderationẽ. ibi: In predictis. ſm̃ Jo. mo. Jo. an. Diuiſio

l ¶ Tibi qui. Quia decre. eſt aliq̃ntulũ obſcure dictata vide caſum litteralem. Ego impetraui gratiam in eccleſia bonoñ. dato executore mihi per papam: vt faceret me recipi in canonicuꝫ bonoñ. ⁊ prouideret mihi de prebenda ſi qua tunc vacabat vel de ꝓximo vacatura. tirius a papa impetrauit. ſcd̃o loco eandem vel cõſimilem grãm in ipã eccl'ia bonoñ. tñ ꝑuenit me in pñtatione lrãrũ ⁊ receptus fuit in canonicũ. tertio loco ego literas meas pñtaui ⁊ auc̃te ipãrũ receptus fui in canonicũ bonoñ. ⁊ tꝑe receptionis mee vacabat ꝑbenda: vel poſtea vacauit: querit̃ cui debeat̃ vel deferat̃: an mihi ꝑmo impetranti: ſcd̃o pñtãti ⁊ ſcd̃o recepto: an illi tirio Caſus

a eccl'ia impetraſti a nobis certo executore ꝯceſſo: q̃ te in canonicū recipi faceret: ⁊ de prebenda tibi (ſi q̃ in eadē eccl'ia tūc vacabat) alioq̄n de vaca/ b c tura ꝓxime ꝓuideret: alius ſimilem gratiam poſt tuam impetrationē obtinens in eadem: licet priuſq̄ȝ tu ſuas litteras preſentauerit: ⁊ in cano d nicum ſit receptus in prebenda tempore tue receptionis: vel etiā poſt vacante (ex quo alteri ante tuam receptionem e collata non extitit) anteferri nō debet. ¶ Idem quoq̄ȝ ſi f ante receptionem tuam in ca g nonicuȝ vacauiſſet prebenda per proceſſum tui executoris qui ei ad quem prebende col h latio ꝑtinebat notificauerat ꝙ eam volebat per huiuſmodi poteſtatem cōferre: aut interdixerat ne ꝯferret eandē: ſeu illam ſue reſeruauerat col i lationi: preſertim cum interpoſitione decreti affecta: tunc enim tibi et non alteri debet prebenda huiuſmodi aſſignari. ¶ Quinimo ſi ante receptionē et preſentationē etiam tuam prebēda vacauit: idem erit cenſendum: ſi in huiuſmo k di gratia tibi facta: decretum a nobis fuerat irritum et inane: quod ꝯtra ipſam cōtinge l ret attētari. ¶ In predictis itaq̄ȝ caſibus debes tu prebēdam vacantem potius q̄ȝ impetrator vltim⁹ obtinere: dū m tamen dolus tibi non poſſit n vel notabilis negligentia imputari. I dē. Si p̄mo ſub cōditione ꝓuideri mādatur: et ſecundus pure impetrās priuſq̄ȝ veniat conditio a papa vel executore ſuo canonicatū obtineat in aſſecutione prebēde p̄mo p̄fert. h̄ dicit Io.

S I ꝓ te ali/ an.c.XIII

o p Si cui directa fuerint ſcripta nr̄a: vt ibi de canonicatu q ⁊ p̄benda eccl'ie bitureñ. ſi ad r id accederet ep̄i ⁊ capl'i eccle/

ſcđo impetrāti p̄mo p̄ntanti ⁊ prius recepto? Rñdet ꝙ mihi et nō illi debet: ex q̃ illi añ p̄ntationē meā nō erat collata. Scđo querit: pone retēto eodē themate: ꝙ ante receptionē meā vacauit p̄bēda. ⁊ executor me⁹ notificauit aut interdixit: ſeu reſeruauit: ⁊ forte decretū appoſuit: cui debebit: an mihi p̄us impetrāti. ſcđo p̄ntanti an illi ſcđo impetrāti prius p̄ſentanti priuſq̄ȝ recepto? Rñdet ꝙ mihi. Tertio querit retētis eiſdē terminis poſt p̄ntationē ⁊ receptōeȝ tītij añ p̄ntationē meā vacauerat p̄bēda: ſed in lr̄is meis erat clauſula decreti: querit cui debeat? Rñdet ꝙ mihi hec ſūa ſi dolus vel notabilis negligentia mihi prius impetranti imputari non poteſt. h. d.

a ¶ Certo. Executor eni debet eſſe certus vt no. hec lr̄a. habet eni delegatā qđ pʒ: q: ipſius materia in illo titulo ponit. ꝧ. đ offi. dele. ſi ſup. ſicut de cōſeruatore dicim⁹ e. ti. c. j. ⁊ vl. Sʒ delegat⁹ debet eſſe cert⁹. ſ. e. ad h̄ ſicut ⁊ arbiter ⁊ tutor. ſ. de arb. innotuit. ff. de teſta. tu. l. tutor incert⁹. ḡ ⁊ hmōi executor. ⁊ ꝓpter h̄ dixit certo. b ¶ Proxie. Hoc intelligit. ff. de. ꝟ. ob. l. cū q̄ kalēdis: niſi aliud diceret in lr̄is expreſſe vel tacite. puta quam duxerit acceptandā. ꝧ. de cōceſ. p̄ben. c. j. et intelligit hec clauſula ⁊ p̄cedens de p̄benda nulli aliȷ̇ de iure debita. cū talis ꝯceſſio ſine alterius p̄iudicio fieri debeat. ſ. e. q̄ȝuis: ⁊ ꝧ. de p̄ben. cū in eccl'ia. ⁊ c. ſi poſtq̄ȝ. hec ſūa: niſi aliud diceret. puta q: hr̄et p̄rogatiuā. ꝧ. de ꝯceſ. p̄ben. c. penul. c ¶ Prouideret. Nō dixit cōpelleret: ⁊ ita ali⁹ eſt caſus decre. ꝧ. de ꝯceſ. p̄ben. ſi ſoli. De hac. tñ materia diſtingue ⁊ ſubdiſtingue: vt ibi plene dixi. d ¶ Receptus. Videbat ḡ ſm cōem lec. illi⁹ decre. c. ſc̄tē crucis. ſ. e. ti. que habebat ꝙ illud p̄us ibi poſitū eſſet aduerbiū: ꝙ ille p̄us p̄ntans debebat ꝯſeq̄ p̄bēdā: ſʒ abſurdū erat ꝙ iſte ſcđs p̄currendo lederet ius p̄mi: vt hic ⁊ ꝧ. de preben. eum cui. vbi de hoc. e ¶ Extitit. Ergo ſi prius erat alteri collata ſecus quod intelligas verū cū determinatione ſequentiū. ſed hoc nō haberet locū ſi canonicatus p̄us ei collatus fuiſſet: vt. ꝧ. de p̄ben. eū cui. et. c. ſi poſtq̄ȝ. ¶ Ante receptionē. Et poſt preſentationem: vt bene ꝓcedat caſus. ſ. quod. ꝧ. dicitur de notificatione. ⁊c̄. et vt differat a ſequenti. g ¶ Prebenda per. Tolle quod eſt. ꝧ. affecta per proceſſum ⁊c̄. h ¶ Notificauerat. ſed ad quid neceſſaria eſt notificatio: cum ſufficiat p̄ſentatio: vt. ꝧ. de ꝯceſ. preben. ſi capitulo. Sol. ſufficit preſentatio facta ei ad quem ſpectat collatio: vt ibi: Sed nō executori: vt hic. ⁊ ideo dicit ibi capitulo ipſi factam. i ¶ Preſertim. i. maxime. k ¶ Decretum. Decretū ḡ pape afficit etiā ignorātes. ꝧ. de ꝯceſ. preben. c. j. l ¶ Predictis. ſ. qñ prebenda vacaret tp̄e receptionis vel poſt: ſed p̄mus iā erat recept⁹: lʒ ſcđo. vel qñ p̄mus nondū erat recept⁹: ſed executor ſaltē notificauerat. vel qñ p̄m⁹ nōdū p̄ntauerat: ſed in litteris eius erat decretū. m ¶ Dolus. ꝧ. đ renū. c. ij. n ¶ Negligentia. ꝧ. de preben. ſi clericus.

S I ꝓ te ali. ¶ Nō p̄t ꝯgrue diuidi: q: ꝯſtructus pēdet vſq̄ȝ ad finē tex. loco tñ diuiſiōis p̄t ſic oñdi q̄d faciat. Nā p̄mo ponit gr̄am ꝯditionalē vni⁹. Scđo purā alteri⁹. Tertio euētū ꝯditionis ⁊ gr̄e. Quarto dubiū diffinit. Scđa. ibi: Alit. Tertia. ibi: Licʒ. Quarta. ibi: In preben. Ioh. an. Diuiſio

o ¶ Alicui. Executori: ⁊ eadē rōne idē credo ſi ſcriptū fuiſſet ipſi capl'o vt poſſent ſi vellent ap̄l'ica auc̄te recipere aliquem in canonicū ⁊ fratrē: ⁊. ſ. e. cū aliq̄bus: q: om̄e ius impetrātis fert ad diē ꝯditionis. ſcđs igit p̄mo canonicatū obtinuit: p̄ferri ḡ debet. ꝧ. c. ꝓxi. p ¶ Scripta nr̄a. Per huius tenoris vel ſimilis ſcripta eccleſiā nō puta grauatā: ita ꝙ locū habeat decre. ſ. eo. lr̄is. ⁊ c. mandatū. ⁊ c. abbatē. ⁊ ꝧ. c. ꝓxi. in fi. Rō q: ꝑ hoc mandatū nō grauātur: ſed coꝝ volūtati relinquunt. et aliud eſt ꝑmittere: et aliud p̄cipere. iiȷ̇. di. oīs aūt lex. xliiȷ̇. q. j. qđ p̄cipit. ſ. de arbi. cū olim. ff. mā. l. iȷ̇. in fi. q ¶ Si ad id. Cōditio fuit: ⁊ ad hui⁹ ꝯditionis tp̄s mandatū refert ⁊ decretū: ſi qđ ibi erat inſertū: vt in Cle. de ꝯceſ. p̄bē. cum ei quē. j. rñ. ⁊ eſt ſi. ſ. de appel. p̄terea. de vo. et. vo. re. licet. ꝟ. ſciturus. ⁊ de ꝯdi. ap. ſup eo. inſti. de verbo. oblig. §. ex cōditionali. ⁊. ff. qui po. in pig. ha. l. potior. j. rñ. licet ſit cōtra eo. l. ij. Rñ. ⁊. ff. de peri. ⁊ cōmo. rei ven. l. ꝙ ſi pendēte. vbi dies ꝯditionis trahit ad diē obligatiōis: ſed ibi nō erat in p̄tāte ꝯtrahentis primo ſub ꝯditiōne contractū ꝯditionalē poſtea pure cōtrahēdo reuocare: ſed hic ſecus: q: in p̄tāte pape ꝯcedētis erat cōditionalē gr̄am etiā in totū tollere ſi voluiſſet. ꝧ. de ꝯceſ. p̄ben. c. penul. ⁊ vlti. r ¶ Ep̄i et capituli. Ad quos de iure cōpertinet canonicorum receptio. de ꝯceſ. preben. poſtulaſti. de his que fi. a p̄la. nouit. et. c. q̄ȝto. de elec. cum eccleſia. et

tol de h.⁊ tūc debent abſentes canonici vocari q̄ ſunt in loco: vn̄ ad electionē epi forēt vocādi.j.de ꝓben.cū in ec cleſijs.niſi eēt ꝯſuetudo in ꝯriū vt ibi.de ꝯſuetudie aūt vel ꝓuilegio interdū ꝑtinet ad alteꝝ tm̄ ꝑdicta: vt.j.ne ſe.va.c.vno. de reg.c.vl.receptio ⁊ intelligo ꝯſentire ca pitulū ſi ꝯſentit maior ipſiꝰ pars in h caſu: ar.j.c. ꝓx.cū ſuis ꝯcor.

vel illi vel ipſoꝝ maior ps ad q̄s collatio ⁊ receptio ſpe ctat alterū tenent̄ eligere: ⁊ ille ſolus admittet̄ vel alte ri ꝓferet̄: niſi papa vtrıq̄ voluerit prouideri.⁊ facit de cre.iſta arg. ad q̄onē de his q̄ ꝓducūt duo teſtamenta. ⁊ nō apparet qd ſit primū ⁊ vterq̄ inſolidū ſe dixit he redē ⁊ in poſſeſſionē mittēdū: q̄ q̄o no.C.de edic. di.adri.tol.l.edi cto i glo.illa mit ti. Jo.an.

a ¶ Aſſenſus. Caſus Pone mortuꝰ eſt epſ vl' impeditꝰ ita ꝙ ꝯſentire nō pt ⁊ canonici cū eo: nunq̄d execu tor ſtatim pote rit ꝯferre: videt̄ ꝙ ſic. argu.j.ne ſe.va.c.vno in fi. ad h.ſ.eo.ſi gr̄o ſe.ſed ꝯriū credo Addi. (Idez archidia. q̄ etiā dicit ꝙ de cre.vna.ne ſe.va. in ordinario loq̄ tur Johan.an.) hic eni ſub certa forma tradita ē executori ptās: quā trāſgredi nō poterit.j.de ꝓbē. cui de non: ⁊ ſub ꝯditōe q̄ n̄ exn̄te ceſſat ipſiꝰ ptās: ⁊ aliō eſt cōſiliū teneri req̄rere vt

a b ſic ꝑlibate aſſenſus auc̄te ap.
c ꝓuideret: ⁊ alt̄ poſtmodū im
d petrās q̄ ex collatione aplice
ſedis vl' executoris ſuper hoc
e deputati ꝓuiſiōe ꝓuſq̄ epi ⁊
capli ꝑdictoꝝ aſſenſus ad ꝓ
f uiſionē tibi accederet facien
dam: canonicatū obtinuit bi
g turē.lz tu interueniēte poſtea
h ꝑdictorū aſſenſu dicti prioris
mādati auc̄te in canonicū ipi
us eccl'ie ſis receptus in pre
i k benda vacāte tibi merito an
tefert̄. I dē.

Hec ē ſolēniſ de cre.⁊ ꝑ Jo.an.ſubtiliter glo ſata ⁊ pōt ſic ſm̄ euz ſūmari. Si iter duos impetrātes nō apparet prioritas hec decre. duo mēbra diſtinguit et in ſe cundo ſubdiſtinguit.h.d.Et ptes patēt ſm̄ Jo.an.lz.glo. j.latius ſumat. ca.XIIII

l m n Duobꝰ ſup ꝓuiſiōe ſimi
li ſibi facienda in eadē
o eccl'ia lr̄as a nobis obtinenti
bus vna die certis eis execu
p toribꝰ deputatis: ſi nō appare
q at q̄s primo impetrauerit ex
r eiſdē: is eorū cui canonicatū
s ꝯtulimꝰ eſt in ꝓbēda ꝓferēdꝰ
alteri q̄ a nobis canonicatuz
nō extitit aſſecutuſ: lz priuſq̄
t alius eis ad q̄s ſpectat cano
nicoꝝ receptio ⁊ collatio pre
bendarum: ſuas preſentaue
rit lr̄as: ⁊ ab eis in canonicū
v ſit receptꝰ. Si vo neutri eorū
vel vtriq̄ canōicatū ꝯtulimꝰ
tūc ex q̄ in gr̄a ſūt eq̄les: is q̄
x ꝑmo ꝓn̄tauerit erit potior in
ꝓbenda. ¶ Qd ſi forſan am
y bo ſimul in ꝓn̄tādo ꝯcurrāt:
z hi ad q̄s vt ꝑmittit̄ ſpectat ca
a nonicoꝝ receptio ⁊ collatio ꝑ

l ¶ Duob. Idē ſi trībꝰ vel pluri bus. cuz eadē rō ſit vtrobiq̄. m ¶ Silli. Quia vterq̄ ipetrauit ſibi ꝓuidere d ca nōicatu ⁊ ꝓbēda inteḡ. Si aūt ipe tratio eēt diſſilis puta q2 vnꝰ ipe traret ſup digni tate: alter ſup ca nonicatu: vl' vnꝰ ad ꝓbēdā itegrā alter ad dimidiā tūc qd d2 h locū n̄ h3: q2 ſi vacat i tegra dabit̄ ei q̄ itegrā: ſi dimidia ei q̄ dimidiā ipe trauit. nec aliud fieri pt.j.de ꝓbē. cui de nō. vel po ne diſſimilem: vt

ibi.⁊ aliō aſſenſum vt h.⁊ facit.ſ.de arbi.cū olim.⁊ de cre.ne ſe.va.c. vno.loquit̄ in caſu illo cū ad illuz ꝑtinet electio quā facere habet cū ꝯſilio epi: hic aūt nō ꝑtinet ꝓuiſio niſi a die ꝯditiōis. Itē ibi loquit̄ de bn̄ficio iāva cāte vbi ꝑiculū eſt in mora.vt ibi: hic aūt nullū ꝑiculū. Addi. (Adde ꝙ dixi.ſ.d ꝯſti.ex pte i fi. Jo.an.(b ¶ Auc̄te aplica. Preferet̄ ſ oibus ꝑus receptis auc̄te iferiorū.j. de ꝓben.hi q̄. c ¶ Poſtmodū. Vn̄ poſterior videbat̄ in iure ſicut fuit in tpe.j.de reg.iur.qui prior. cū ſuis cō cor.qd nō eſt verū: ratio.j.patebit. d ¶ Apoſtolice ſe dis. Bene dicit q2 ſecus de inferioribus: q2 ſi auc̄te alte rius inferioris receptus eſſet preferet̄ iſte etiā poſt rece ptus auc̄te pape.j.de ꝓben.hi q̄.⁊ ſic ꝓdeſt ſcire qd dici tur.ſ.e.cū aliq̄bus. e ¶ Prouiſione. Quia datus erat ad ꝓuidendū.ſecus ſi ad cōpellendū tm̄: q2 tūc ꝓuidere nō poſſet.j.de ꝯceſ.ꝓben.ſi ſoli. f ¶ Faciēdā. Quod ſi poſt ꝯſenſum habitū impetraſſet tūc ſecus.ad hoc.ſ.c. ꝓxi.in prin. g ¶ Tu. Primo impetrans. h ¶ Predi ctorū. Epi ⁊ capituli. i ¶ Vacante. Qn̄cunq̄. k ¶ Merito. Quia licet ille poſterior fuerit in impetra tione: tn̄ fuit prior in iure. Addi. (qui habuit ante aliquod ius primo creatū.⁊ ideo potior.ſ.e. q̄uis.lz ſpes eſſet debi tū iri. Jo.an.) Mandatū eni ꝯditionale an̄ ꝯditionem exiſtentē ꝯſenſum nō habet: ſicut nec mr̄imoniū ꝯditio nale.vn̄ nec ex ipſo orit̄ publice honeſtatis iuſticia.j.de ſpon.c.j.in fi. l ¶ Duobus. ¶ Si ex duobus imꝑe trātibus ſup ſimili ꝓuiſiōe nō apparet q̄s primo ſi ſolū alteri collatꝰ eſt canonicatꝰ a papa: ille preferetur alteri: etiā prius ꝓn̄tanti ⁊ ꝑmo recepto. Si aūt vtriq̄ vl' neutri eſt collatꝰ: aut alter ꝓn̄tādo ꝓuenit: aut ambo ꝯcurrūt: ſi alter ꝓuenit ille ꝓfertur: ſi ambo ꝯcurrūt ille

c.ꝓxi. n ¶ In eadē eccleſia. Quia de diuerſis nō eſſet queſtio. o ¶ A nobis. Si aūt vnꝰ a papa alter ab or dinario.tene qd habes.j.de ꝓben.ſi a ſe.apo. p ¶ Si nō appareat. Sic.j.de ꝓbē.ſi a ſede.et dico ap parere poſſe per ipas lr̄as: puta ſi diceretur in eis: data die tali an̄ tertiā in alijs diceret̄ poſtveſpas.ſz h nō ē in vſu: pt etiā apparere ꝑ teſtes ꝑ q̄s ꝓbare poterit ſuam petitionē ꝑmo eadē die lectā ⁊ admiſſam ꝑ papā vel ꝑ ꝯfeſſionē ptis alteriꝰ poterit apparere ⁊ facit.ſ.d teſti ſpo.cū ad ſedē.⁊.j.de ꝯfeſ.c.j. q ¶ Quis ꝑmo. Quia ſi de h appareret ei deberet̄.ſ.e.tibi.j. de ꝓbē.cū cui.et.c. ſi poſtq̄. r ¶ Cui.ſoli vt.j.ſequit̄. s ¶ In ꝓbenda. Tūc vel poſtea vacāte. t ¶ Spectat. De cōi vel ſpeali iure: vt.ſ.dixi.c.ꝓxi. v ¶ Receptꝰ. Nō ſ in h caſu in ſpicit̄ ꝓn̄tatio vel receptio.ſ.e.tibi.⁊ ſubdiuidi hic: ⁊ al ter oino careat ipetratis: niſi ⁊c̄.vt in fi.⁊ ita ſbaudias etiā in.v.ſeq̄n. x ¶ Prio ꝓn̄tauerit. No.ſ caſū in q̄.ſ. ceteris paribꝰ ſtat̄ hodie ꝓn̄tatiōi in lr̄is ad bn̄ficia: cō cordat in lr̄is d iuſticia.ſ.de ap.vt debitꝰ. Addi. (Jo.mo.al le.C.q̄ po.in pig.l.ij.⁊.ff.de ꝓcu.l.pluribꝰ.C.de iu.deli. l.ſcimꝰ.§.⁊ ſi ꝓfatā.) y ¶ Cōcurrāt. No.q2 ꝑmo inſpi cit̄ ineq̄litas in data: demū in ꝓn̄tatiōe ſz ſi oia ſunt pa ria: tūc locꝰ eſt ꝯtificatōi ⁊ facit ꝓ opiniōe Hoſ.no.ſ.de iudeis.c.j.⁊ ꝯcor.ad h.ff.loca.in naue i fi.ff.ad ſyll'.ſiq̄s in ꝯui.§.cū oēs.ſ.d iurepa.cū aūt i fi. Et no.ꝓ ſo. Ro. Hoſ.⁊ Bern̄.no.in dicta decre.cū aūt.ſ. ꝙ tūc demū lo cus eſt ꝯtificatiōi qn̄ q̄s ſit in iure potior dubitat̄. Addi. (Jo. mo.alle.ff.de reli.⁊ ſump.fu.l.fi. Arch.alle.no.d elec.ec cleſia.ij.in fi.vl.glo. Joh.an.) z ¶ Spectat. Expone vt.ſ. a ¶ Collatio ꝓbendarū. Ad quā vocādi ſunt ab ſentes.qd dic vt.j. de ꝓben.cū in eccleſijs. Jo.an.

a ¶ Maioꝛ ps. Videtur enī a toto capitulo factū qđ fit a maioꝛi parte.lvj.dı.apl'ica. de elec. cum inter ca.in pꝛin.de his que fi.a ma.par.ca.c.j.ff. ad municipa. qđ maioꝛ. b ¶ Voluerint.Datur ergo eis optio.
c ¶ Eligere.Nec in ipſi⁹ electi pꝛeiudiciū poterūt poſtea variare: ad hoc de elec.pub'licato.§. ð poſtu. pꝛela.ca. vno.in fi.et.§.de reg. iu. mutare.cuꝫ ſuis ꝯcoꝛ.⁊ ꝓbat̄ hoc ſatis per litteraꝫ que ſtatim ſequitur: ⁊ facit ad id qđ dixi.ſ.e. gratia Joh.an.
d ¶ Teneantur Nō.tenēt̄ alteꝝ eligere de neceſſitate:ſed nō certū: vnde nō dat̄ eis optio vt eligant vel non eligant ſed vt alterum eligant. Sed pone nolunt eligere: vel pari numero diſcoꝛdant in eligendo quid erit? (Dicit Archidia. compellētur officio executorū. Jo.mo. dicit ꝙ compellentur a iudice. vtercꝫ all.l. hmōi ⁊ decre.nullus inferius alle. Jo.an.)credo agendum coꝛā ſuperioꝛe:vt eos ad eligendum compellat infra certū tēpus:vel ad ꝯcoꝛdandū quod ſi non fecerint credo ꝙ ſuperioꝛ ipſe poſſit eligere.ad hoc.ix.q.iij.cum ſcimus.de ſup.neg.pꝛela.per totum.§.ti.ꝓxi.c. vlti.§.de reſti.ſpo.frequens.§.de ꝑben.ſi tibi.et.§.de elec.q̄ꝫ ſit.ff. de le.j.hmōi.§.fi.C.de inge.ma.diffamari.cum ſi.et.ſ. de iurepa.nullus.cum ſi.ſicut igitur ad ſuperioꝛē per lapſum tēpoꝛis deuoluit̄ ptās eligēdi.de cōceſ. pꝛeben.c. ij.ita ex eoꝝ negligentia puta ꝙ hic deuoluet̄ poteſtas pꝛeeligendi de qua hic loquit̄. e ¶ Oino. Vt nec pꝛebenda illa nec ſequens nec canonicatus etiā ſibi debeatur. f ¶ Ipſius.Non electi. g ¶ Expꝛeſſe.Quia in ipſis litteris appoſita erat clauſula. non ob. ſi pꝛo alio ſcripſerimus qui hmōi gr̄am ⁊c̄. vel non ob.ſi per nos fuerit eccelſia vr̄a grauata:vel ſimilis clauſula.(Puta non ob.ſi aliqui auctoꝛitate nr̄a in canonicos ſint receptı.vel vt recipiant̄ inſiſtant que etiam eſt in vſu. Joh. an.)Et no.ꝙ dicit expꝛeſſe.⁊ eſt ſimile.ſ.e. cum aliquibus.⁊.c.ſuſceptū:et.§.de pꝛeben.ſi motu. per hunc autē tex.appꝛobatā dico opi. Berñ.no.ſ.eo.ti.mandatū.et repꝛobat̄ opi.Gof.in ſumma huius ti. ante medium.⁊ Inno.et.Compo.ſ.e.capitulū.qui dixerunt ꝙ lꝫ eccl'ia grauata fuerit in receptione ꝑmi. nihilominus tenet̄ ſecundū recipere:niſi in litteris ꝯtineretur:niſi ꝓ alio ⁊c̄. Sed Berñ.cōtradicēs ꝙ ſecūdū recipere nō teneretur quia in litteris intelligit̄ pꝛedicta clauſula:niſi pꝛo alio ⁊c̄.et hoc verū niſi in ipſis litteris diceretur.non ob.ſi. pꝛo alio ⁊c̄.⁊ hanc opi. Berñ.appꝛobat ſtilus curie.et finis iſtius decre. Hoſti. diſtinguebat an pꝛimo receptus eſſet ſub expectatione pꝛebende nec ne.in pꝛimo caſu non valerent littere ꝓ ſecundo ſine clauſula. non ob. in ſecundo ſic.et ita no.decre.mandatū.ſ.eo.ti. contra quam opinionē facit ipā decre.mandatum. ſed ibi erat clauſula.ſi ꝓ alio ⁊c̄. h ¶ Vtrīcꝫ.Electo ⁊ nō electo.
Addi. (Ex quo enim per clauſulam non ob.quā habet ſecundus apparet ꝙ papa grauare voluit eccleſiam de duobus.Concludit̄ ꝙ vtrīcꝫ voluerit ꝓuideri.Vel quia voluit poſt illū iſti ꝓuideri ergo vtrīcꝫ. Jo.an.)
i ¶ Voluerimus. Stat̄ enī tūc volūtati.ſ.e.ſuſceptū.

(Addi. in the left margin beside the lines "quid erit?", "fuerit eccelſia" and "(Ex quo enim")

a darū : vel eoꝝ maioꝛ pars ex b c eis: alterū quē voluerint eli d gere teneantur:q̄ electo alius e omino careat impetratis:niſi f g ex tenoꝛe lr̄arū ipius expꝛeſſe h i appareat:ꝙ vtrīcꝫ ipſoꝛū voluerimus ꝓuidere. Idem.

Omnes indulgētie cōceſſe a Bonifacio vel ſuis ꝑdeceſſoꝛib⁹ clericis de ꝑcipiendis ꝑpetuo fructib⁹ ſuoꝛū bñficioꝛū in abſentia ſunt reuocate ⁊ ꝯſitet̄ papa ſe illas ī poſterū nō daturū Jo.an. ca.XV

k Quia ꝑ ambitioſam importunitatem petentiū tam nos q̄ꝫ nonnulli ꝑdeceſſoꝛes noſtri ro.pon.indulgen l m tias ꝑpetuas multis conceſſi m mus de percipiendis fructi o p bus bñficioꝝ ſuoꝝ diſtributionibus quotidianis dunta q r xat exceptis ſiue in ſcholis eſſent ſiue in eccleſiarū ſuarum

Quia. ¶ Pꝛimo ponit cauſam impulſiuā ⁊ finalem huius ꝯſtitutionis. Scđa.ibi: Nos volētes ſtatuit pꝛimo de pꝛeteritis. Secūdo de futuris.ibi: Et earum. Jo.an. Potuit oꝛtum habuiſſe a decre.ſ.de cle. non reſi.cuꝫ ad hoc. Jo.an. k ¶ Impoꝛtunitatē. Pꝛopter quā ꝑnceps ſepe nō cōcedenda ꝯcedit:vt hic vides. C. de pe. bo.ſubla.l.j.li.x. ſ.de pur. ca.cuꝫ in iuuētute.§. de relig.do.c.j.§. de cōceſ.pꝛeben.de teſtanda.⁊ iō locum habet ipſoꝛum reuocatio: vt hic.xxxv.q.ix ſniam.de re iudi. cum olim. et no. ꝙ dixit ambitioſam:q2 eſt impoꝛtunitas ambitioſa vt hic:vt cū petit̄ quod tendit ad noxam. Eſt et non ambitioſa:vt cuꝫ impoꝛtune opoꝛtune petit̄: qđ eſt pꝛecibus impetrandū.de pe.diſ.j.impoꝛtune.c.di.c.palliū. §.de ap.c.ab eo.cum ſi. l ¶ Perpetuas.i. donec vixerint.ſic.§.de ca.mo.c.j.ff.pꝛo ſo.l.j. et facit quod dixi.ſ. eo.ſi grōſe.tꝑales ergo puta vſcꝫ ad quinquēniū vel ſimile tꝑs reuocate non ſunt.fa.ff.cōi di.lin.hoc iudicio. .§.ſi ꝯueniat.⁊ ꝙ ibi no. Sed quid dices ſi cōceſſa fuit indulgētia que poſſet eſſe ꝑpetua puta donec erit in ſeruitio talis ꝑncipis vel ſimilis? Dicūt quidā talē indulgentiā non reuocatam:quia ꝙ expꝛeſſe nō mutatur ⁊c̄. C.de ap.pꝛecipimus.ſed contrariū credo et puto hic caſum nōne ſi habeo indulgentiam donec in ſcholis fuero dicit̄ hic ꝑpetua:⁊ ſufficit ꝙ indulgentia poſſit eſſe perpetua.ff.de ꝯdi.inde.l.ſufficit.⁊ quod no. de ſolu.c.vlt. in glo.j.in fi. Jo. m ¶ Multis. Reuocari ergo debebat:quia tendebat ad nōxam.ſ. de deci. ex multiplici. ſuggeſtum.⁊ facit ad hunc caſum.ſ.de cle.nō reſi.cum ad hoc ſint. Jo.an. n ¶ Fructibus.Qui de iure cōi tātū reſidentibus dari debent.ſ. de cle.non reſi.per totū de ꝯſuetudine tamen poteſt induci ꝯtrariū vel de ſpeciali ſtatuto.ſ.de ꝯſti.cū omnes. o ¶ Beneficioꝛum ſuoꝝ. Pꝛetextu huius indulgētie que ambitioſa eſt:fructus ſolum illoꝝ bñficioꝛū que canonice obtinent poterunt ꝑcipere.ſ.e.ſi gratioſe.§.vlti. p ¶ Diſtributionibus.Que interdum manualia beneficia:interdum victualia nuncupant̄.de cleri.non reſi.de cetero.§.eo.li. et ti.ca.vno.⁊.ſ.de pꝛeben.licet. Johan.an. q ¶ Exceptis. Iſta nō dantur etiam ſtudētibus in theologia.ſ. de pꝛeben. licet. nec his qui ſunt in ſeruitio epī vel dñi pape.de cleri.non reſi.de cetero.⁊.c.cum dilectus.vt ibi no. nec debent he diſtributiones dari etiaꝫ ꝑſentibus q̄ diuinis non interſunt officijs : nec valet conſuetudo in ꝯtrariū:⁊ qui ꝑcipiūt ad reſtitutionē tenentur.§.de cleri.non reſi.ca.vno. r ¶ In ſcholis eſſent. Vt legendi ⁊ ꝓficiendi eis opoꝛtunitas ꝯcedatur in honoꝛem ⁊ augmentū vniuerſalis eccl'ie que viris lr̄atis permaxime noſcit̄ indigere.ſ.de magi.c.j.per totū.⁊.§.de elec.cum ex eo.⁊ nō ſolū papa.ſed etiā inferioꝛes pꝛelati dant̄ clerico licētiā ſe ob has cās abſentādi.⁊ hoc videt̄ Berñ. intelligere de epīs:vt no.de cle.nō reſi.inter q̄ttuoꝛ. Inno.⁊ Hoſti.intelligūt hoc etiā de inferioꝛib⁹ ꝑlatis.per decre.e.ti.relatū. ibi pꝛelatoꝝ ſuoꝝ ⁊c̄.(Tene ꝙ dicā.§. de elec.lꝫ canō ſup glo.pe. Jo.an.) I Diſpēſatoꝛ aūt de

(Right margin: Diuiſio; Queſtio; Diſtributiones; Addi.)

altera reſiderent: aut in romana curia moram traherent ſeu alio certo loco: vel etiam vbicūq̧ ex quo inſolētie oriū tur vagādi ⁊ diſſolutiōis ꝑparaꝭ materia: minuiꝭ cultꝰ diuinꝰ: quē deſideramꝰ augeri: ⁊ officiū plerūq̧ (ꝓpꝭ qḋ beneficiū eccleſiaſticū daꝭ) omittitur. ¶ Nos volentes emēdare ꝑterita: ⁊ q̃ꝫtū poſſumus aduerſus futura cauere oēs hmōi ⁊ ſiles indulgentias pſonis nō eccleſijs vl' dignitatibus datas penitus reuocamus. ¶ Et earum conceſſionē noſtris volumus exulare temporibus quodq̧ nobis licere non patimur: noſtris ſucceſſoribus indicamꝰ.

De conſuetudine. Bonifacius octauus. Preteritū conſuetudinis etiam iurate vel q̃ꝫtocūq̧ tēpe obſeruate non pōt quis niſi vnicū pſonatū dignitatē vel aliud ꝑpetuum officiū ſimul cū canonia ⁊ ꝑbēda in aliq̄ eccl'ia abſq̧ diſpēſatiōe ſe. ap. obtiēre vl' iā obtēta tenere. ⁊ ꝯ ꝑſumptum irritū eſt oīno. Jo. an. ca. I

Conſuetudinē quā in vr̄a eccl'ia ꝑuatā aſſeritꝭ tāto tpe q̧ in ꝯriū mēoria nō exiſtit: videlꝫ q̧ ipiꝰ eccl'ie canonici duos pſonatꝰ aut duas dignitates vl' ꝑpoſituras ſeu admīſtrationes aut duo officia vel eoꝝ alteꝝ cū reliq̄ inſimul ⁊ ꝑbēdā poſſint in ea licite abſq̧ diſpēſatiōe ſe. ap. obtinere. corruptelā cū ſacris ſit inimica canonibꝰ: ⁊ de ambitiōis radice ꝓceſſerit: merito reputantes eā aucte apo. reprobamꝰ: voſq̧ ad ipiꝰ obſuātiā etiā ſi iuramēto firmata extiterit. cū iuramētū iniq̄tatꝭ vinculū nō exiſtat: decernimꝰ nō teneri. ¶ Statuētes vt cū vnū officium vix digne valeat aliq̄s adiplere: nulli liceat de cetero niſi vnicū pſonatum vel dignitatē aut ꝑpoſiturā ſiue admīſtrationē vel

qua loquitur decre. de elec. cum ex eo. dico q̧ ſoli epi ⁊ ipſoꝝ ſuperiores facere pñt: cum de eis ſolis caueaꝭ ibidem ⁊ ibi dicam. a ¶ Altera. Cum eas obtinēt ex diſpenſatione. Vel ſunt tales eccleſie que ſimul poſſunt de iure teneri. quod dic vt dixi. ſ. eo. gr̄a Jo. an. b ¶ Romana curia. Que hodie habet priuilegia ſtudij: vt ĩ. de priuile. c. ij. per quam decre. etiā videꝭ q̧ hi q̄ ſunt in ſtudio de iure cōi poſſent ꝑcipe fructꝰ ſuorū bñficioꝝ: qḋ non eſt veꝝ. ſꝫ illud ītellige vt ibi dicam in vlt. glo. ⁊ etiā remittit Archidiaconus. c ¶ Alio certo loco. Puta q̄ in indulgētia diciꝭ q̧ ꝑpetuo: dōec ī domicilio ſuo hitauerint: fructꝰ ꝑdictos ꝑcipe poſſint. d ¶ Vbicunq̧. q̄ ſic generaliter ſe habet indulgētia Jo. an. e ¶ Vagandi. qḋ facere nō debēt clerici. xlvj. di. clericū. nā ⁊ ꝑ horā ab eccl'ia nō debent abeſſe: vt xcij. di. c. vlti. f ¶ Diſſolutiōis. Que moribꝰ ⁊ habitu ē in clericis amputāda. xxiiij di. q̄ epſ. ⁊ c. ſe. xxj. q. iiij. c. j. ⁊ ꝑ totum. de vi. ⁊ ho. cle. clerici. ⁊ ĩ. de ꝑbē. cū ſingula. g ¶ Augeri. ſ. de ꝯſti. c. pe. h ¶ Daꝭ. Vñ ꝑuatꝰ officio ⁊ bñficio intelligiꝭ cū ſit eius ſeq̄la. lxxxj. di. eos. ⁊ c. ſe. ⁊ c. ſiq̄s ſacerdotū. xxxij. di. ꝑter hec. ⁊ ibi de h. ⁊ ſ. de cle. excō. mi. latores. de

Additio

ap. paſtoralis cū ſi. Jo. an. (plenius in de. cupientes. de pe. ad fi. magne glo. Jo. an.) i ¶ Emendare. xxxv. q. ix. ſententiā. de re iudi. cū olim. xxij. q. iiij. magne. de ap. cū ceſſante. de ſen. excō. ſacro. ⁊ in auc̄. de nup. circa ꝑn. coll. j. dicit imꝑator: Nō erubeſcimus ſi q̄d melius horū que ꝑus ipi diximus adinueniamus cōpetetē ꝑoribꝰ impōere correctionē ne ab alijs corrigi expectemus. ad idē de accu. q̄liter ⁊ q̄ñ. j. k ¶ Q̄tū poſſumus. ſi. ſ. in ꝓemio huius li. l ¶ Cauere. Nota futura ꝑcauenda. xxiij. di. in noīe dñi. de ꝓcu. c. j. de ſer. nō or[d]. c. j. ⁊ exēpla ꝑñtia ⁊c̄. lxxxij. di. plurimos. ff. loca. ſiquis domum. §. j. Jo. an. m ¶ Indulgētias. ꝑpetuas. ſ. naꝫ de his ſupra dixerat. n ¶ Vel dignitatibus. Si ꝯ dignitati vl' eccl'ie datū eēt tale ꝑuilegiū. ꝑ hāc decr. reuocatū nō eſt. ⁊ potuit eſſe rō: q̄ nō tantus fauor pſonis debeꝭ ſicut dignitatibus vel eccl'ijs: de elec. cū nobis olim in fi. cū ſi. ⁊ ĩ. de ꝑuileg. ne aliq̄. Jo. an. o ¶ Et eaꝝ. Prouidit hucuſq̧ circa ꝑterita nunc cauet circa futura. p ¶ Nobis. Quid ſi tales īdulgētias de nouo ꝯcedat valet: q̄ nō potuit ſibi legē imponere a qua ſibi non liceret recedere: ad h. ff. de lega. iij. l. ſiquis in ꝑn. ff. ꝓ ſo. cū duobus. §. papinianus in fi. ⁊ ꝑmā ꝯſtitutionē tollit ꝑ ſecundā: licet de ipa nō faciat mentionē. ſ. eo. titu. ꝓxi. licet. q ¶ Indicamus. ſi. C. de legi. digna vox. indicare potuit: ſꝫ nō legē imponere: q̄ par in parē nō hꝫ impiū. ſ. de elec. innotuit. cū ſuis concor.

Diuiſio

Conſuetudinē. ¶ Prima pars dānat conſuetudinē. decernens illam etiam ſi iurata fuerit nō ꝑuari. vel uſq̧ dicti reddēs cāꝫ. Scda ſtatuit ipiꝰ ꝯſuetudis ꝯriū qḋ ad ꝑterita extendit: ⁊ decretuꝫ apponit. Scda ibi: Statuētes Jo. an. r ¶ Nō exiſtit. ſi. ſ. de v. ſig. ſup q̄buſdā. ⁊ ſi ꝯſuetudo iſta als legitima fuiſſet nō eēt neceſſe ī ea titulū oñdere. ĩ. de ꝑſcrip. c. j. (⁊ ibi no. in glo. fi. quō talꝭ ꝯſuetudo ꝓbeꝭ: ⁊ h aliquid ꝑ Archid. q̄ etiā remittit ad libellū Rof. Rub̄ca de paroch. Jo. an.)

Additio

videꝭ em̄ ꝯſuetudo talis ius īducere. ff. de aq̄ plu. ar. l. j. §. j. Sꝫ cū ꝯſuetudo talis corruptela ſit: lōgitudo tanti tpis nō ꝓdeſt. ⁊ eſt ſi. ĩ. ⁊. ꝓxi. s ¶ Prepoſituras. Certa dignitas in eccl'ia. lꝫ al's oēs q̄ ꝑſunt ꝑpoſiti dicātur. ſ. de v. ſig. q̃ꝫuis. t ¶ Officia. ꝑpetua: vt. ĩ. ſequiꝭ. v ¶ Alteꝝ cū reliquo. i. dignitatē cū pſonatu vel ꝑpoſitura vel adminiſtratiōe: vel officio ꝑpetuo inſimul cū ꝑbenda ꝓut ſtatim ſequiꝭ. x ¶ In ea. Eadem eccl'ia. y ¶ Licite. xxij. q. ij. faciat. z ¶ Sedis apo. Nota caſum in quo ſolus papa diſpenſat: duos ſiles habes. ĩ. de ꝑbē. cū ſingula.

Nō caſum

a ¶ Canonibus. lxx. di. ſancroꝝ. de cōceſ. ꝑbē. lr̄as. ⁊ h idem dicebat ꝯſtitutio Vrbani q̄ incipiebat ꝓuiſiōis vñ tracta fuit decre. iſta. b ¶ Ambitionis. ſ. de ꝑbē. q̄ intm̄. de elec. dudum. ij. c ¶ Iuramēto. Spāli vel generali nō curo: q̄ ſi ſpāliter iuraret hāc ꝯſuetudinē expſſe ſeruare: fuit iuramētū temerariū ⁊ nō ꝑuādū: ⁊ ō eo qḋ iurauit poſſet ⁊ deberet īponi penitētia de iureiurādo. ſic̄ ſi generaliter iurauit ſe ſeruatuꝝ ꝯſuetudies ipius eccl'ie. iuramētū iſtud ad poſſibilia ⁊ licita tantum extēdiꝭ: vt. ĩ. de iureiurā. c. j. Jo. an. d ¶ Vinculū. i. vīculās vl' obligās in iniq̄tate: ꝯcor. xxij q. iiij. inē ceťa. ſ. de iureiu. q̃ꝫto. ⁊ ĩ. de iureiu. c. j. Jo. an. e ¶ Vnū officiū. ꝯcor. lxxxix. di. ſingula. ſ. de here. cuꝫ ex iniūcto. ⁊ ĩ. de ꝑbē. cū ſingula. q̄ ponit ſileꝫ caſuꝫ. ⁊ ē ſile. ſ. de cele. miſ. referēte. de ꝯſe. di. j. ſuffic̄. f ¶ Niſi vnicū. ꝯ videꝭ q̧ de diſpēſatiōe inferioris a papa vul/